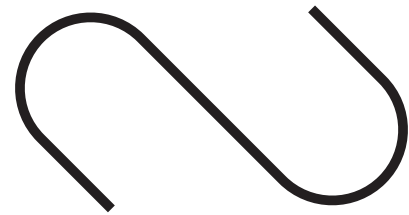
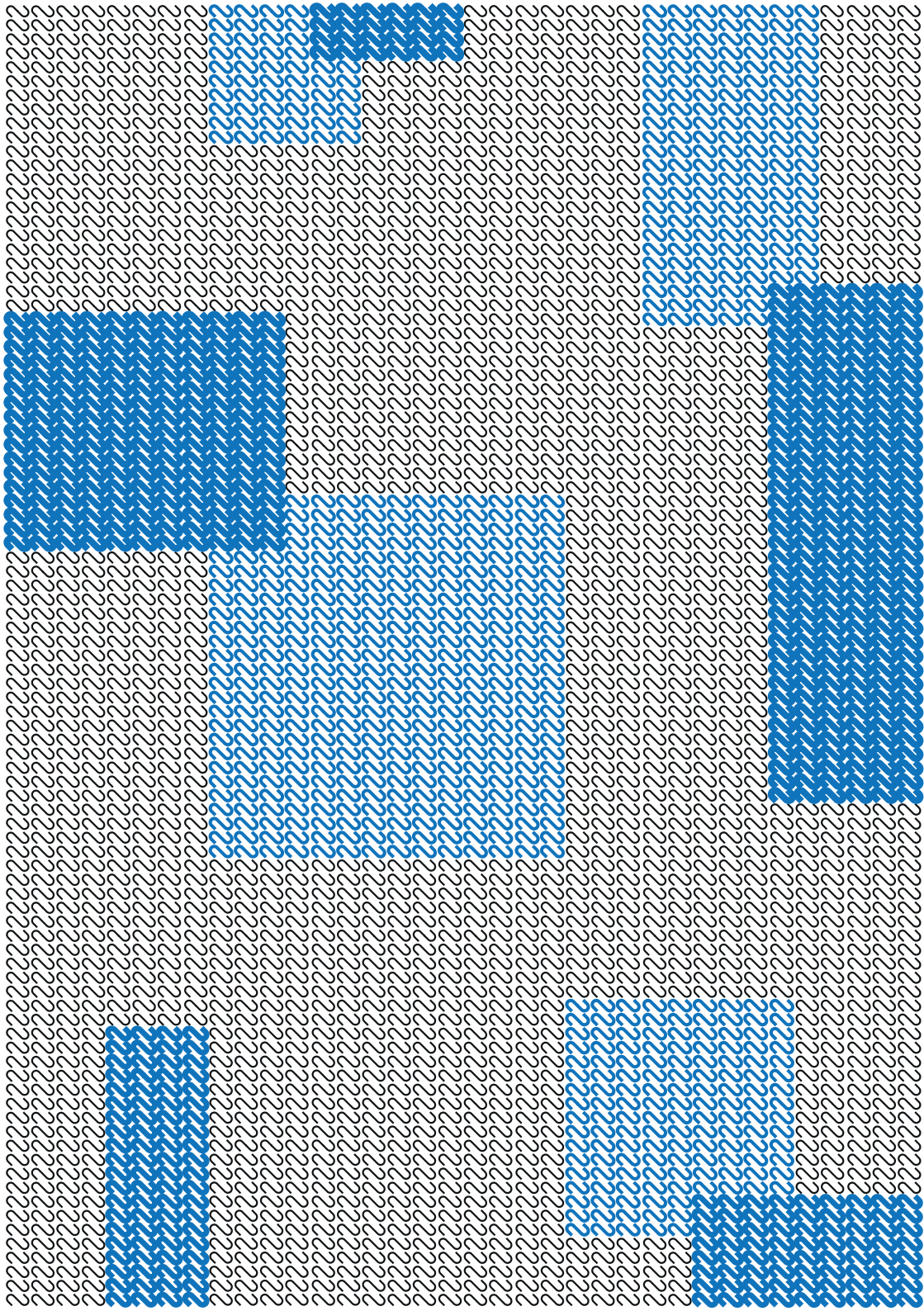

FAIR DESIGN 2015

DESIGN WOBEC WYZWAŃ
WSPÓŁCZESNOŚCI:
AKTYWNOŚĆ
*DESIGN AND THE CHALLENGES
OF CONTEMPORARY TIMES:
ACTIVITY*

FAIR DESIGN

Organizator

Katedra Historii i Teorii Designu
Wydział Wzornictwa, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie
ul. Myśliwiecka 8
00-459 Warszawa
tel. +48 22 628 1623
e-mail: dziekanat.wwp@asp.waw.pl
www.wwp.asp.waw.pl
www.asp.waw.pl

Wydział Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie jest jednym z najbardziej liczących się wydziałów projektowych w Polsce, ukierunkowanym na kształcenie w dziedzinach projektowania produktu, komunikacji wizualnej oraz mody. Zagadnienia poruszane w trakcie studiów są zróżnicowane i obejmują zarówno sztuki stosowane, jak wzornictwo korzystające z nowoczesnych, zaawansowanych technologii, także wybiegających w przyszłość. W programie kształcenia na Wydziale Wzornictwa podejmowane są tak zwane badawcze tematy projektowe, odnoszące się do aktualnych problemów cywilizacyjnych. Praktyczne działania projektowe wspomagane są przez Zakład Historii i Teorii Designu, którego zadaniem jest nauczanie w zakresie historii, teorii i krytyki projektowania poprzez organizowanie seminariów, wykładów, wystaw, konsultacji oraz prowadzenia dyplomowych prac teoretycznych. Wydział Wzornictwa ASP w Warszawie zajął 13 miejsce w Red Dot Design Ranking 2013: Universities in Americas and Europe.

Rada Programowa

Katedra Historii i Teorii Designu Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie:
dr Józef Mrozek
dr Magda Kochanowska

Przedstawiciele innych wydziałów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie:

dr Monika Murawska / Wydział Sztuki Mediów
dr Katarzyna Kasia / Wydział Zarządzania Kulturą Wizualną
dr hab. Andrzej Leśniak / Wydział Zarządzania Kulturą Wizualną

Komitet Organizacyjny

sprawy merytoryczne:
dr Józef Mrozek, e-mail: j.a.mrozek@wp.pl
dr Magda Kochanowska, e-mail: magda.kochanowska@asp.waw.pl
produkcja:
Maciej Stefański: maciej.stefanski@asp.waw.pl
Monika Brauntsch: info@fair-design.pl
projekt graficzny:
Stefan Bieńkowski, Maciej Stefański

Wydawca

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie
Academy of Fine Arts in Warsaw
Krakowskie Przedmieście 5,
00-068 Warszawa.
www.asp.waw.pl

Organizer

Department of Design History and Theory
Faculty of Design, Academy of Fine Arts in Warsaw
8 Myśliwiecka St.
00-459 Warsaw, Poland
phone: +48 22 628 1623
e-mail: dziekanat.wwp@asp.waw.pl
www.wwp.asp.waw.pl
www.asp.waw.pl

The Faculty of Design, Academy of Fine Arts in Warsaw, is one of the most important design schools in Poland, specializing in teaching product design, visual communication and fashion design. The subjects of study are diverse, and include applied art and design issues in modern and advanced technologies that are up to date or ahead of their time. The curriculum of the Faculty includes also research projects, focused on current problems of our civilization. All the hands-on design activities are assisted by the Dept. of Design History and Theory. Its mission is to educate in history, theory and criticism of design by organizing seminars, lectures, exhibitions, consultations and by conducting MFA theses. The Faculty of Design, Academy of Fine Arts in Warsaw, was ranked #13 in the Red Dot Design Ranking 2013: Universities in Americas and Europe.

Programme Board

Department of Design History and Theory:
Dr. Józef Mrozek
Dr. Magda Kochanowska
Representatives of others Academy of Fine Arts's faculties:
Dr. Monika Murawska / Faculty of Media Art
Dr. Katarzyna Kasia / Faculty of Management of Visual Culture
Dr. hab. Andrzej Leśniak / Faculty of Management of Visual Culture

Organizing Committee

programme issues:
Dr. Józef Mrozek, e-mail: j.a.mrozek@wp.pl
Dr. Magda Kochanowska, e-mail: magda.kochanowska@asp.waw.pl
production:
Maciej Stefański: maciej.stefanski@asp.waw.pl
Monika Brauntsch: info@fair-design.pl
graphic design:
Stefan Bieńkowski, Maciej Stefański

Wydawca

Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie
Academy of Fine Arts in Warsaw
Krakowskie Przedmieście 5,
00-068 Warszawa.
www.asp.waw.pl

organizator / organizer

partner strategiczny / strategic partner

partnerzy / partners

STGU

STOWARZYSZENIE TWÓRCÓW GRAFIKI UŻYTKOWEJ

→ THE SPIRIT OF POLAND

sponsorzy / sponsors

tołpa.®

media

FUTU

Druk Efekt, Warszawa

Printed and bound by Efekt, Warszawa

ISBN

© Academy of Fine Arts in Warsaw and Authors, 2015

1. O KONFERENCJI ABOUT

7

2. AKTYWNOŚĆ ACTIVITY

11

3. PROGRAM PROGRAMME

17

4. GOŚCIE SPECJALNI SPECIAL GUESTS

23

5. WYSTĄPIENIA LECTURES

47

1

O KONFERENCJI
ABOUT

FAIR DESIGN | MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA TEORII I KRYTYKI DESIGNU

Począwszy od 2015 roku Wydział Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie rozpoczyna organizowanie cyklu konferencji poświęconych teorii i krytyce wzornictwa, które musi dostosować się do coraz szybciej zmieniających się uwarunkowań społecznych, kulturowych, technologicznych i ekonomicznych. W naszym zamierzeniu konferencje te miałyby stać się forum umożliwiającym uczestnictwo w dyskusji także osobom spoza środowiska zawodowych projektantów. Taka wymiana poglądów toczy się już od dłuższego czasu na świecie, co umożliwia zarówno teoretykom, jak i praktykom projektowania lepsze zrozumienie celów, metod i strategii designu w coraz szybciej zmieniających się warunkach funkcjonowania społeczeństw. W miarę jak wzornictwo coraz częściej postrzegane jest jako rodzaj „kultury designu”, w dyskusję tę włączają się specjaliści z takich dziedzin, jak filozofia, socjologia, ekonomia czy antropologia kultury. W Polsce jednak taka debata właściwie nie istnieje i platforma wymiany poglądów na te tematy ogranicza się do publikacji w czasopismach naukowych, zawodowych oraz popularnych. Drukowane tam teksty rzadko konfrontowane są z odmienną refleksją czy poddawane są rzetelnej krytyce, nie prowadzą więc ani do prawdziwej wymiany myśli, ani do kształtowania kompleksowego poglądu na stan dzisiejszego wzornictwa.

Cykl Międzynarodowych Konferencji Teorii i Krytyki Designu FAIR DESIGN, w naszym zamyśle ma zainicjować debatę na temat zdefiniowania bądź zastosowania istniejących już narzędzi badawczych, które posłużyłyby do opisu i analizy zmian zachodzących we współczesnym wzornictwie. Mamy nadzieję, że tego typu spotkania byłyby okazją do wymiany poglądów między teoretykami z różnych dyscyplin a praktykami wzornictwa. Od teoretyków oczekujemy opisu stanu współczesnego społeczeństwa z perspektywy nauk humanistycznych i społecznych (w tym zajmujących się teorią designu), od praktyków podzielenia się refleksjami na temat ich doświadczeń w projektowaniu dla dzisiejszego nieustabilizowanego świata. Do udziału w sympozjach chcemy więc zaprosić ludzi związanych zarówno z wzornictwem, jak i ze sztuką, filozofią, antropologią czy ekonomią. Od wszystkich oczekivalibyśmy refleksji na temat szybko zmieniających się relacji w kulturze, polityce, społeczeństwie i, oczywiście, w designie. Konferencje FAIR DESIGN będą się odbywać co dwa lata.

FAIR DESIGN | INTERNATIONAL CONFERENCE ON DESIGN THEORY AND CRITICISM

Beginning with 2015, the Warsaw Academy of Fine Arts is planning to organise a series of conferences dedicated to the theory and criticism of design in terms of its functioning in the quickly changing social, cultural, economic and other circumstances. The conference is intended to serve as a forum for discussions which could stretch beyond the professional designer circles. Such opinion exchange, ongoing in the world for quite some time now, is an opportunity for design theoreticians and practitioners to better understand the objectives, methods and strategy of designing both today, and in the nearest future. The notion of design is ever more often perceived in terms of a "design culture", and for that reason the discussions have come to involve a whole range of specialists from other disciplines, such as philosophy, sociology, economics, or anthropology of culture. In Poland, however, such debate is still virtually non-existent, and the opinion exchange platform is limited to publications in academic and professional press, as well as popular weeklies or dailies. These texts are rarely exposed to a differing reflection or solid criticism, hence they do not provoke any genuine intellectual exchange, nor do they help shape a complex set of opinions on the state of the design today.

In light of the above, the series of FAIR DESIGN conferences, dedicated to design theory and criticism, could trigger a debate on defining or applying research tools for the description and analysis of the changes taking place in contemporary design. We hope that such meetings could help in the opinion exchange among theoreticians representing different disciplines and design practitioners. We would expect the theoreticians to provide us with a description of the state of contemporary society from the viewpoint of the humanities and social sciences (including those dealing with design theory), while from the practitioners we would expect to share with us their thoughts on their own experiences of designing in the unstable world of today. We plan to invite to the conference both design professionals, as well as people representing the art world, philosophers, anthropologists, or economists. We would expect our guests to share with us their thoughts on the quickly changing relations in culture, politics, the society and – obviously – in design. The FAIR DESIGN conferences would be organised every two years.

2

AKTYWNOŚĆ
ACTIVITY

FAIR DESIGN 2015 | DESIGN WOBEC WYZWAŃ WSPÓŁCZESNOŚCI: AKTYWNOŚĆ

Od co najmniej dwóch dekad wzornictwo stoi wobec problemów, do rozwiązywania których nie przygotowały go ani teoria, ani praktyka wypracowywane w XX wieku przez różne centra rozwojowe designu.

Do podstawowych problemów należą:

1. Zanik tzw. wielkich narracji, a więc – w dziedzinie filozofii, nauk społecznych, kultury i polityki – spójnych, ogarniających całość życia, kultury i zachowań człowieka idei, na których mógłby się oprzeć i do których mógłby się odwoływać.
2. Związany z tym kryzys wartości moralnych [relatywizm, permisywizm] oraz postrzeganie świata i budowanie własnej tożsamości nie w oparciu o etykę, lecz estetykę [kult celebrytów].
3. Przyspieszenie technologiczne, które skraca czas potrzebny do „oswojenia” jego rezultatów poniżej minimum [„tyrania chwili”].
4. Przechodzenie od ery przemysłowej do ery informatycznej, gdzie coraz większą część gospodarki zajmuje przetwarzanie informacji i wytwarzanie usług.
5. Niestabilność ekonomiczna, co w warunkach globalizacji oznacza światowe oddziaływanie gospodarki nie zrównoważonej. Normą staje się ekonomia w stanie kryzysu.
6. Wielokulturowość – współżycie różnych grup społecznych, kierujących się odmiennymi zasadami, wartościami, wiarą, posługujących się różnymi językami [społeczeństwo neoplemienne]. Współżycie nie zawsze oznacza jednak tolerancję wobec „innych”. Towarzyszy temu zanikanie dawnych granic terytorialnych [politycznych].
7. Sekularyzacja, której jednak towarzyszy powstawanie sekt oraz konflikty religijne, destabilizujące sytuację międzynarodową.

Wzornictwo, w większym lub mniejszym stopniu, uwikłane jest w te sytuacje. Projektanci rozwiązują nie tylko problemy estetyczne, ale też społeczne, ekonomiczne, polityczne, kulturowe. Wiele z dotychczas postulowanych postaw i strategii, np. projektowanie dla długiego trwania produktu, projektowanie dla zrównoważonego rozwoju, design for all, ergonomia oparta o fizyczne możliwości człowieka, wzornictwo „regionalne” etc., jest sprzecznych albo wymaga redefiniowania w obliczu ponowoczesności. Jeśli design, przynajmniej od czasów Williama Morrisa postrzegany [również] jako misja społeczna, chciałby zachować tę cechę, musi zdecydować, czy chce dążyć do zmiany obecnego modelu społeczeństwa ponowoczesnego, czy dostosować do niego swe strategie.

Konferencje FAIR DESIGN mają stworzyć podstawę do zaprezentowania poglądów i dyskusji związanych z przedstawionymi wyżej tematami. Pierwszą z nich chcemy poświęcić różnym formom AKTYWNOŚCI występującym w ponowoczesnym społeczeństwie. To właśnie aktywność, obecnie w stopniu znacznie większym niż dawniej, kształtuje naszą świadomość. Tradycyjne metody poznawania świata oparte o bierne

przyswajanie wiedzy zdobytej i przetworzonej przez innych [edukacja, literatura, prasa, telewizja etc.] są coraz częściej uzupełniane [lub wręcz zastępowane] przez aktywne/interaktywne formy poznania. Dzieje się tak zarówno w świecie realnym [praca, aktywna rekreacja, podróże, relacje międzyludzkie], jak i w wirtualnym. Zresztą obie te sfery się przenikają. Tym zjawiskom towarzyszy rozszerzanie obszaru doświadczania na cały świat oraz przyspieszenie tempa ich zdobywania [ale też weryfikowania]. Powstają nowe grupy społeczne [np. tzw. klasa kreatywna, jak ją określił Richard Florida], nowe modele związków rodzinnych i partnerskich czy tempa życia [hiperaktywność vs. slow life]. Różne formy przybiera także aktywność w sieci [portale społecznościowe, blogi, przetwarzanie informacji, nagrywanie muzyki, ale też agresja, nękanie – np. wśród młodzieży]. Zmieniają się również formy aktywności w sferze konsumpcji [usługi, informacja, software].

Te nowe formy aktywności nakładają się lub przeplatają z tradycyjnymi, zwłaszcza że, jak nigdy wcześniej, obok siebie [bądź wspólnie] realizowane są przez przedstawicieli różnych generacji – od kilkuletnich dzieci po osoby w wieku 80+. Powszechny jeszcze kilkadziesiąt lat temu względnie jednolity model życia – budowany na aktywności zawodowej w przedziale wieku 20–60 lat, dwu- lub trzypokoleniowej rodzinie, bezpośrednich interpersonalnych relacjach i kontaktach oraz wspólnych [a przynajmniej głoszonych jako wspólne] wartościach, a także funkcjonowaniu na określonym obszarze kulturowym – zastąpiony został przez mozaikę postaw, zachowań, sposobów działania, realizacji celów etc.

Sytuacja ta w nieunikniony sposób prowadzi do konfliktów kulturowych, religijnych, społecznych i politycznych. Wzornictwo przez większą część XX wieku wypracowywało narzędzia odpowiednie do rozwiązywania problemów tego tradycyjnego modelu. Obecnie powinno na nowo zdefiniować swe metody oraz zadania, jakie przed nim stoją. Uważamy, że przygotowywana przez nas konferencja będzie właściwym forum do podjęcia dyskusji na ten temat.

FAIR DESIGN 2015 | DESIGN AND THE CHALLENGES OF CONTEMPORARY TIMES: ACTIVITY

The problems that have appeared over the last two decades (at least) have exceeded the capacity of design in terms of its readiness to propose solutions, be it in the sphere of theory, or in the sphere of the practice developed in the 20th century in the different design centres.

The basic problems are:

- 1. the disappearance of the so called „great narratives“ – ideas from the areas of philosophy, social sciences, culture, and politics, which were consistent and could holistically encompass life, culture, and human behaviour, and which could be relied on and perform the function of reference points;*
- 2. the crisis of moral values resulting from the above (relativism, permissivism), and a perception of the world and the creation of one's own identity on the basis of aesthetics rather than (the cult of celebrities);*
- 3. the accelerated technological development, which has reduced the time needed to „tame“ its effects to an insufficient minimum,*
- 4. the transformation from the „industrial era“ to „era of information technologies“, where an ever bigger part of the economy is focused on data processing and generation of services,*
- 5. the economic instability which, in the times of globalisation, means a global impact of unsustainable economy. Economy in a state of crisis is becoming the norm,*
- 6. the multicultural society – a state in which different social groups, following different principles, values, faiths, and using different languages, live in cohabitation (the neo-tribal society). Such cohabitation, however, does not necessarily mean tolerance of „others“. The phenomenon also includes the disappearance of old territorial (political) borders,*
- 7. secularisation, which takes place in parallel to the formation of new sects and emergence of religious conflicts, contributing to the destabilisation of the international situation.*

Design has been subject, to a larger or smaller extent, to all of the above phenomena. Designers are not only there to solve aesthetical problems, but also deal with the social, economic, political, and cultural ones. Many of the attitudes and strategies that have been postulated, such as designing with the long period of endurance of the product in mind, designing for sustainable development, design for all, ergonomics based on the physical human abilities, „regional“ design, etc., stand in contradiction to post-modernism, or need to be redefined. If designing is to be seen (also) as a „social mission“, at least ever since the times of William Morris, and if it wants to preserve this characteristic, then a choice must be made of whether it should strive to change the present model of the post-modern society or, instead, adapt to it in terms of its strategies.

The aim of the FAIR DESIGN conferences is to present views and discussions in connection with the subjects mentioned above. We would like to dedicate the first conference in the series to the issue of the different forms of ACTIVITY observed in contemporary society, as the activity is a formative factor of our awareness to a degree much bigger than in the past. The traditional methods of learning about the world, which historically involved a passive absorption of knowledge generated and processed by others (education, literature, the press, television, etc.), are increasingly more frequently supplemented (or even replaced) by active/interactive forms. The situation is true both in case of the real world (work, active recreation, travelling, interpersonal relations), as well as the virtual one, though, in any way, both spheres are mutually permeable. Furthermore, the scope of experience has expanded so that it now encompasses the whole world, and the speed with which one acquires and verifies information is incomparably faster these days. New social groups are constituted (such as the so-called creative class, as it has been termed by Richard Florida), there are new family or partnership models and different pace of life patterns (hyperactivity vs. slow life). Internet activity also comes in different forms (social media portals, blogging, information processing, music making, but also aggression, such as cyberbullying, particularly among the young). In the sphere of consumption, the activity modes are also changing (services, information, software).

These new forms either overlap or intertwine with the traditional ones, particularly that, as never before, they are carried out – together or next to each other – by representatives of different generations, from small children to people 80 years of age and older. The relatively uniform model of life, which was popular just a few decades ago and which was built on the professional activity of people from 20 to 60 years of age representing two or three generations of a single family, and which was based on direct interpersonal relations and contacts as well as shared (at least declaratively) values and a specific cultural area, has been replaced by a mosaic of attitudes, stances, types of activity, means of achieving objectives, etc. The situation is inevitably leading to cultural, religious, social and political conflicts. Throughout most of the 20th century, there have been design tools developed, adequate to the problems related to this traditional model. Design should now aim at redefining its methods and the tasks standing before it. We believe that this conference will be the right forum to discuss the above matters.

The planned duration of the conference is two days. It will be composed of seven sessions. The first, theoretical one, will focus on describing the status quo of the contemporary society from the point of view of the humanities and social sciences, as well as design theory. The subsequent sessions will be devoted to the presentation of practical design solutions in connection to the following subjects: activity at work, activity on-line, nomadism, activity of senior citizens at the age of 80+. The presentations will be accompanied by theoretical introductions to the different problems, as well as summaries of conclusions. The Warsaw Academy of Fine Arts will also publish all the conference materials after the event.

3

PROGRAM
PROGRAMME

1. DZIEŃ | CZWARTEK, 24 września

- 9.30 - 10.15 rejestracja uczestników konferencji
10.15 - 10.25 oficjalne otwarcie konferencji - prof. Adam Myjak, rektor Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie
10.25 - 10.35 przemówienie powitalne - prof. Ksawery Piwocki / dziekan Wydziału Wzornictwa, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie
10.35 - 10.45 przemówienie powitalne - dr Józef A. Mrozek / Katedra Teorii i Historii Designu, Wydział Wzornictwa, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

Sesja teoretyczna [10.45 - 12.15]

- 10.45 - 11.15 **prof. Lars Dencik** / Roskilde Uniwersytet, Dania - „Funkcje projektowania w świecie coraz mniej projektowalnym”
11.15 - 11.45 **prof. Mirosława Marody** / Uniwersytet Warszawski - „Formatowanie społeczeństwa”
11.45 - 12.15 **prof. Gianni Vattimo** / Università degli Studi di Torino, Włochy - „Przeprojektowywanie ludzkości”
12.15 - 12.30 przerwa na kawę

Aktywność i nomadyzm [12.30 - 13.45]

- 12.30 - 12.50 **prof. Krystyna Iglicka-Okólska** / Uczelnia Łazarskiego - „Aktywność i nomadyzm”
12.50 - 13.10 dr Anita Basińska / School of Form [SWPS] - „Między koniecznością a wyborem - współczesne oblicza nomadyzmu”
13.10 - 13.25 Joanna Jurga / Mortis Design - „Pogrzeb nomadyczny”
13.25 - 13.45 dyskusja
13.45 - 14.45 lunch

Aktywność w pracy [14.45 - 16.00]

- 14.45 - 15.05 **prof. Alison J. Clarke** / Universität für angewandte Kunst Wien, Wiedeń, Austria - „Historie projektowania i alternatywne modele pracy”
15.05 - 15.20 Wiktoria Lenart / Wydział Wzornictwa, Akademia Sztuk Pięknych imienia E. Gepperta we Wrocławiu - „Wokół biurka - zmiana formy mebla w zależności od współczesnych potrzeb człowieka aktywnego”
15.20 - 15.35 Magdalena Zadara / Polidea - „Aktywni Specjaliści: zmiana na rynku pracy w kontekście zmiany technologicznej”
15.35 - 16.00 dyskusja
16.00 - 16.15 przerwa na kawę
16.15 - 16.30 dr Ece Canli / Universidade do Porto, Portugalia - „Sprawiedliwie i nienormatywnie: dekonstrukcja jako metoda projektowania”
16.30 - 17.00 **prof. Guy Julier** / University of Brighton, Victoria & Albert Museum, Wielka Brytania - „Kultura projektowania i gospodarki designu”

1st DAY | THURSDAY, 24 September

- 9.30 - 10.15 registration of the conference participants
10.15 - 10.25 official opening of the conference - Prof. Adam Myjak, Rector, Academy of Fine Arts in Warsaw
10.25 - 10.35 welcome speech - prof. Ksawery Piwocki / Dean of Faculty of Design, Academy of Fine Arts in Warsaw
10.35 - 10.45 welcome speech - Dr. Józef A. Mrozek / Department of Design History and Faculty of Design, Academy of Fine Arts in Warsaw

Theoretical Session [10.45 - 12.15]

- 10.45 - 11.15 **Prof. Lars Dencik** / Roskilde University, Denmark - “The Functions of Design in an Increasingly Non-designable World”
11.15 - 11.45 **Prof. Mirosława Marody** / University of Warsaw - “Redesigning Society”
11.45 - 12.15 **Prof. Gianni Vattimo** / Università degli Studi di Torino, Italy - “Redesigning Humanity”
12.15 - 12.30 coffee break

Activity and Nomadism [12.30 - 13.45]

- 12.30 - 12.50 **Prof. Krystyna Iglicka-Okólska** / Lazarski University, Poland - “Activity and Nomadism”
12.50 - 13.10 Dr. Anita Basińska / School of Form [SWPS] - “Between Necessity and Choice - The Contemporary Face of Nomadism”
13.10 - 13.25 Joanna Jurga / Mortis Design - “Nomadic Funeral”
13.25 - 13.45 discussion
13.45 - 14.45 lunch

Activity at Work [14.45 - 16.00]

- 14.45 - 15.05 **Prof. Alison J. Clarke** / University of Applied Art and Design in Vienna, Austria - “Design Histories and Alternative Models of Work”
15.05 - 15.20 Wiktoria Lenart / Faculty of Design, Academy of Fine Arts in Wrocław - “Around the Office - changing forms of furniture depending on the contemporary needs of the active person”
15.20 - 15.35 Magdalena Zadara / Polidea - “Active Professionals: a New Generation of People”
15.35 - 16.00 discussion
16.00 - 16.15 coffee break
16.15 - 16.30 Dr. Ece Canli / University of Porto, Portugal - “FAIRLY AND QUEERLY: De-construction as a Method in Design”
16.30 - 17.00 **Prof. Guy Julier** / University of Brighton, Victoria and Albert Museum, UK - “Design Culture and Design Economies” [closing speech]

2. DZIEŃ | PIĄTEK, 25 września

10.00 - 10.05 oficjalne otwarcie drugiego dnia konferencji

Aktywność i czas wolny [10.05 - 11.45]

10.05 - 10.35 **prof. Susan Yelavich** / The Parsons New School of Design, Stany Zjednoczone - „Produkt[ywny] [i] odpoczynek”
10.35 - 10.50 Dorota Kabała / WeDesign - „Projektowanie sprzętu sportowego dla nowych dyscyplin – obserwacje projektanta”
10.50 - 11.10 **prof. Maria Benktzon** / Veryday, Szwecja - „Zajęcia w czasie wolnym wśród seniorów”
11.10 - 11.25 dr Robert Pludra / Wydział Wzornictwa, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie - „Wokół projektowania społecznego. Projektowanie dla nas”
11.25 - 11.45 dyskusja
11.45 - 12.00 przerwa na kawę

Aktywność i narzędzia cyfrowe [12.00 - 13.45]

12.00 - 12.20 **dr Alek Tarkowski** / Creative Commons Polska - „Czy da się zaprojektować aktywność w Sieci?”
12.20 - 12.35 Bartosz Stodulski / Laboratorium EE - „Zasoby / Obiekty kultury w przestrzeni cyfrowej”
12.35 - 12.50 Małgorzata Dzierżewicz / Polidea - „Metody aktywnej wymiany wiedzy stosowane w branży nowej technologii”
12.50 - 13.20 **dr Paweł Pokutycki** / Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten, Haga, Holandia - „Interakcje post-cyfrowe”
13.20 - 13.45 dyskusja
13.45 - 14.45 lunch
14.45 - 15.05 **Zoe Ryan** / The Art Institute of Chicago, Stany Zjednoczone - „Patrzysz? Przestrzeń wystawiennicza”

Inne znaczenia aktywności [15.05 - 16.00]

15.05 - 15.25 dr Ewa Sidorenko / University of Greenwich, Wielka Brytania - „Projekt HUG”
15.25 - 15.40 Karina Marusińska / Wydział Architektury Wnętrz i Wzornictwa, Akademia Sztuk Pięknych im. E. Gepperta we Wrocławiu - „Projekt HUG”
15.40 - 16.00 dr Michael Leube, dr Dominik Walcher / Fachhochschule, Salzburg, Austria - „Vice versa: pokrzywdzeni a design”
16.00 - 16.15 przerwa na kawę
16.15 - 16.30 dr Iwo Zmysłony / Uniwersytet Warszawski, School of Form [SWPS] - „Zaciemnianie werbalne i wiedza ukryta jako kluczowe aspekty myślenia projektowego”
16.30 - 16.50 **dr Daniel Zieliński** / Wydział Wzornictwa, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie - „Brak aktywności”
16.50 - 17.00 podsumowanie i oficjalne zamknięcie konferencji

2nd DAY | FRIDAY, 25 September

10.00 - 10.05 opening of the second day of the conference

Activity in Leisure Time [10.05 - 11.45]

10.05 - 10.35 **Prof. Susan Yelavich** / The Parsons New School of Design, USA - “Product[ive] Leisure”
10.35 - 10.50 Dorota Kabała / WeDesign - “Designing sport equipment for new disciplines – designer’s observations”
10.50 - 11.15 **Prof. Maria Benktzon** / Veryday, Sweden - “Leisure Activity of the Elderly People”
11.15 - 11.30 Dr. Robert Pludra / Faculty of Design, Academy of Fine Arts in Warsaw - “On social design. Designing for us”
11.30 - 11.45 discussion
11.45 - 12.00 coffee break

Activity and Digital Tools [12.00 - 13.30]

12.00 - 12.20 **Dr. Alek Tarkowski** / Creative Commons Polska - “Can Online Engagement Be Designed?”
12.20 - 12.35 Bartosz Stodulski / Laboratorium EE - “Resources / Cultural Objects in the Digital Space”
12.35 - 12.50 Małgorzata Dzierżewicz / Polidea - “Active Knowledge Exchange”
12.50 - 13.20 **Dr. Paweł Pokutycki** / Royal Academy of Art, Haga, Netherlands - “Post-digital Interactions”
13.20 - 13.45 discussion
13.45 - 14.45 lunch
14.45 - 15.05 **Zoe Ryan** / The Art Institute of Chicago, USA - “Are you Looking? The Space of Exhibitions”

Other meanings of activity [15.05 - 16.00]

15.05 - 15.25 Dr. Ewa Sidorenko / University of Greenwich, UK - “HUG project”
15.25 - 15.40 Karina Marusińska / Faculty of Design, Academy of Fine Arts in Wrocław - “HUG project”
15.40 - 16.00 Dr. Michael Leube, Dr. Dominik Walcher / University of Applied Sciences, Salzburg, Austria - “Vice Versa: The Underprivileged and Design”
16.00 - 16.15 coffee break
16.15 - 16.30 Dr. Iwo Zmysłony / University of Warsaw, School of Form [SWPS] - “Verbal overshadowing and tacit knowledge as key aspects of design thinking”
16.30 - 16.50 **Dr. Daniel Zieliński** / Faculty of Design, Academy of Fine Arts in Warsaw - “Being Inactive”
16.50 - 17.00 summing up and official closing of the conference

4

GOŚCIE SPECJALNI
SPECIAL GUESTS

MARIA BENKTZON, profesor, mieszka w Sztokholmie. W 1969 roku rozpoczęła współpracę z firmą Ergonomidesign (obecnie Veryday). Nieco wcześniej w tym samym roku ukończyła studia w Krajowej Szkole Wyższej Sztuk Pięknych, Rzemiosła i Wzornictwa w Sztokholmie. Buntując się przeciwko kanonowi współczesnych jej tradycji wzorniczych, przyjęła podejście inkluzyjne, stawiające użytkownika w centrum zainteresowania projektantów. Była typowym dzieckiem swoich czasów, walczącym o lepszy świat dla wszystkich. Wkrótce znalazła bratnią duszę – ze Svenem-Erikiem Juhlinem rozpoczęli projektowanie naczyń kuchennych, sztućców i akcesoriów do higieny osobistej, zapewniających użytkownikom niezależność i możliwość zachowania poczucia godności. Do jej licznych projektów należą kule i laski, odzież dla osób niepełnosprawnych, dzbanek do kawy dla linii lotniczych SAS, aparat telefoniczny Doro dla seniorów, noże dla firmy Tupperware i robocze rękawice ochronne dla firmy Ejendals. Wszystkie przedmioty były projektowane w ścisłej współpracy z użytkownikami końcowymi, przy czym założeniem wiodącym była harmonizacja formy i funkcjonalności. W roku 2000 Maria otrzymała nagrodę „Wzornictwo dla XXI wieku” imienia Ronalda Mace’a; podczas konferencji Include w roku 2005 w Londynie przyznano jej nagrodę za całokształt twórczości.

MARIA BENKTZON, Professor, living in Stockholm, joined Ergonomidesign, now Veryday in 1969. Earlier the same year she graduated from the National College of Arts, Crafts and Design in Stockholm. Very much the rebel towards existing design traditions, she commenced on applying a user centered and inclusive approach to design. A child of her times, trying to make the world a better place for all. She soon found her counterpart in Sven-Erik Juhlin and together they designed kitchenware, cutlery and personal hygiene tools that allowed users to remain independent, and allowed them to keep their personal sense of respect. Among her numerous designs are crutches and walking sticks, clothes for disabled, the SAS coffee pot, the Doro phones for seniors, the Tupperware knives and work protection gloves for Ejendals. All of which were developed in close collaboration with the end users and with the utmost ambition of making form and function harmonize. In 2000 Maria received the Ron Mace 'Designing for the 21st century' award and at the Include Conference in London in 2005 she received a lifetime achievement award.

„Aktywność w czasie wolnym – osoby w czwartym wieku”

Właściwie wypełniony czas wolny uznaje się za mechanizm służący poprawie zdrowia i pełni bogatego życia seniorów. Badania sugerują, że odpowiednio zorganizowany czas wolny jest istotniejszym czynnikiem wpływającym na zadowolenie z życia niż całość czynności związanych z samoobsługą [ADL – activities for daily living], nawet wśród najstarszych. Zajęcia dodatkowe organizowane z myślą o osobach w podeszłym wieku są ogromnie zróżnicowane, podobnie jak samo znaczenie tych zajęć. W każdym obszarze aktywności związanych z czasem wolnym jest miejsce na doskonalenie doświadczeń użytkowników na rzecz poprawy jakości życia osób w czwartym wieku.

„Leisure Activities in the Fourth Age”

Leisure can be seen as a tool to improve health and living a full and meaningful life in the Fourth Age. Studies have shown that overall leisure seems to be a stronger factor in relation to life satisfaction in comparison with activities for daily living (ADL) even among the oldest old. Leisure activities of people in late life are very diverse and the meaning of activities also varies. In each of the activity fields associated with leisure there is room for enhanced user experiences to increase the quality of life for people in the Fourth Age.

ALISON J. CLARKE, wykładowczyni historii i teorii wzornictwa, dyrektor Fundacji imienia Victora Papanka przy Uniwersytecie Sztuk Stosowanych w Wiedniu. Przed obroną pracy doktorskiej z antropologii społecznej na University College London studiowała w Królewskiej Szkole Sztuk Pięknych i w Victoria and Albert Museum w Londynie. Autorka publikacji *Design Anthropology: Object Culture in the 21st Century* („Antropologia wzornictwa: kultura obiektów w XXI wieku”) i *Tupperware: The Promise of Plastic in 1950s America* „Tupperware: obiecujący plastik w Ameryce lat pięćdziesiątych”). Na podstawie tej ostatniej pozycji nakręcono film dokumentalny. Jej książki dotyczą rozważań na temat historii, polityki i relacji społecznych w kulturze materialnej. Stale współpracuje ze środkami masowego przekazu – współtworzy obsypany nagrodami serial BBC *The Genius of Design* („Geniusze projektowania”); obecnie kończy pracę nad monografią *Designer for the Real World: Victor Papanek and 1970s Design Activism* („Projektant świata prawdziwego: Victor Papanek i aktywizm wzornictwa lat siedemdziesiątych”), która zostanie wydana przez MIT Press.

ALISON J. CLARKE, *Professor of Design History and Theory and Director, Victor Papanek Foundation at the University of Applied Arts Vienna, trained at the Royal College of Art and V&A Museum, London, before gaining her doctorate in social anthropology at University College London. Author of Design Anthropology: Object Culture in the 21st Century and Tupperware: The Promise of Plastic in 1950s America (made into an Emmy-nominated documentary), her work explores the histories, politics and social relations of material culture. She is a regular media contributor including the award-winning series The Genius of Design (BBC) and is presently completing a monograph for MIT Press titled Designer for the Real World: Victor Papanek and 1970s Design Activism.*

„Historie projektowania i alternatywne modele pracy”

Nie ulega wątpliwości, że historia projektowania i wzornictwa to przede wszystkim historia pracy, a w następnej kolejności – historia obiektu; polityka i zakres wzornictwa wiążą się nierozdzielnie z polityką i zakresem pracy i ekonomii politycznej. Od dziewiętnastowiecznej krytyki alienacji przemysłowej autorstwa Williama Morrisa poprzez feminizm materialny wpisany w funkcjonalistyczną „Kuchnię frankfurcką” Schütte-Lihotzky aż po pofordowskie odrzucenie „pracy projektowej” radykalnych włoskich projektantów lat sześćdziesiątych ubiegłego stulecia, wzornictwo formowało i kontestowało koncepcję potencjału pracy. Wraz z rosnącą płynnością koncepcji „pracy” w ujęciu neoliberalnym (oderwanej od miejsca, pozbawionej granic, wpisanej w uwarunkowania społeczne) pojawia się pytanie o krytyczną rolę projektowania w procesie kontestacji współczesnej kultury pracy. Apele o dematerializację usług, o lokalny kosmopolityzm, o gospodarkę współdzielenia prowadzą do pytania: czy historyczne precedensy wzornictwa mogą stać się dla nas źródłem nowych inspiracji?

“Design Histories and Alternative Models of Work”

Design history is, of course, as much a history of work as of objects; design's politics and scope are inextricably linked to those of labour and political economy. From William Morris's 19th century critique of industrial alienation, through to the material feminism engendered in Schütte-Lihotzky's functionalist 'Frankfurt Kitchen', and the post-Fordist rejection of 'design labour' embraced by Radical Italian designers of the 1960s, design has molded and contested the potentialities of work. As the concept of 'labour' under the rubric of neo-liberalism becomes evermore fluid (nonsite specific, unbounded, socially-embedded), what is design's critical role in contesting the contemporary culture of work? As calls for dematerialized services, local cosmopolitanism, and sharing economies transform design's practice itself, can design historical precedents offer us new insights?

LARS DENCIK, profesor psychologii społecznej. Mieszka w Sztokholmie. Zawodowo związany z duńskim Uniwersytetem Roskilde. W badaniach zajmuje się wpływem społecznych procesów modernizacyjnych na codzienne życie społeczne: bada proces tworzenia i przekształcania tożsamości i relacji kulturowych. Do jego najnowszych publikacji należą: *Into the Era of Shifts: How Everything gets Designed in an Increasingly Non-designed World* [„W epoce zmian: jak projektujemy w świecie coraz mniej zaprojektowanym”, Arvinus, 2005]; *Homo Zappiens – a European-Jewish Way of Life in the Era of Globalisation* [„Homo Zappiens – europejsko-żydowski sposób na życie w erze globalizacji”, Berghahn Books 2006]; *Neo-Tribalism: Exploring the Populist Backlash to a Cosmopolitan Europe* [„Neoplemienność: rozważania o populistycznym sprzeciwie wobec kosmopolitycznej Europy”, Nova Science Publishers 2012]; *The Dialectics of Diaspora in Contemporary Modernity* [„Dialektyka diaspor w współczesnej nowoczesności”, BRILL, 2014].

LARS DENCIK, Professor of Social Psychology. He resides in Stockholm and is affiliated to Roskilde University, Denmark. His focus on research is the implications of societal modernization processes on everyday social life. Within this context he investigates how personal as well as cultural identities and relations are formed and transformed. Among his recent publications are: *Into The Era Of Shifts: How Everything gets Designed in an Increasingly Non-designed World* [Arvinus, 2005]; *Homo Zappiens – a European-Jewish Way of Life in the Era of Globalisation* [Berghahn Books 2006]; *Neo-Tribalism: Exploring the Populist Backlash to a Cosmopolitan Europe* [Nova Science Publishers 2012]; *The Dialectics of Diaspora in Contemporary Modernity* [BRILL, 2014].

„Funkcje projektowania w świecie coraz mniej projektowalnym”

Endemiczne dla ideologii politycznych stają się dążenia do projektowania społeczeństw i świata w zgodności z reprezentowanymi przezeń wartościami. Wiodące firmy również podejmują starania na rzecz projektowania ludzkich przyzwyczajzeń i nawyków z myślą o tworzeniu przewidywalnych rynków zbytu. Mimo iż historia nowoczesnego świata jest pełna tego rodzaju desperackich prób, pomimo coraz wyraźniej zaznaczonych działań na rzecz przewidywania i kontroli przyszłych wydarzeń świat staje się coraz bardziej nieprzewidywalny. Dynamizm i dialektyka globalizacji, ucyfrowiania, innowacyjności i niespodziewanych synergii stopniowo zwiększają niemoc i beznaczeniowość prognoz, jednocześnie uniemożliwiając skuteczne planowanie przyszłości. Ponadto zjawiska te rodzą ambicje związane z kontrolą i projektowaniem wszystkiego, co we własnym otoczeniu nadal uznaje się za kontrolowalne: stąd różnorodność przedmiotów i artykułów – nawet umysł i smak coraz częściej stają się przedmiotem coraz silniejszego impulsu projektowania wszelkiej materii temu się poddającej w świecie coraz mniej projektowalnym.

“The Functions of Design in an Increasingly Non-designable World”

Endemic in political ideologies is to seek to design societies and the world at large according to its values. Major business companies also strive to design people's customs and habits to make their markets foreseeable. Modern history is full of frantic attempts to do so. But despite increasing efforts to predict and control what will happen, the world turns increasingly unpredictable. The dynamism and dialectics of globalization, digitalization, innovation and unforeseeable synergisms systematically increase the impotence of predictions and hollow out the possibility to design our future. In the wake of this the ambition to control and design the apparently controllable in one's environment also increases. Hence articles and physical items of all sorts, one's body and even one's mind and taste today become objects of an enhanced impulse to design whatever seems designable in this increasingly undesignable world.

KRYSTYNA IGLICKA-OKÓLSKA, Krystyna Iglicka-Okólska, ekonomistka i demograf społeczny, profesor zwyczajny, rektor i wykładowczyni Uczelni Łazarskiego. Ekspertka polskiego rządu w obszarze polityki migracyjnej. Stypendystka Fulbrighta na Wydziale Socjologii (Uniwersytetu Stanu Pensylwania) w latach 1999-2000. Stypendystka Polskiej Fundacji na Rzecz Nauki, Akademii Brytyjskiej i Biura Spraw Zagranicznych oraz Wspólnoty na Uniwersytecie Londyńskim w latach 1996-1999. Stypendystka Fundacji Dekaban na Uniwersytecie w Glasgow w roku 1996. W latach 2002-2003 zastępca dyrektora Instytutu Stosowanych Nauk Społecznych Uniwersytetu Warszawskiego. Wykładowczyni szeregu polskich uczelni jak również University College London (Wielka Brytania), Uniwersytetu w Glasgow (Wielka Brytania) i Uniwersytetu w Birmingham (Wielka Brytania). Konsultantka i ekspertka licznych organizacji międzynarodowych, w tym Komisji Europejskiej, Międzynarodowej Organizacji na rzecz Migracji, OECD, a także polskich instytucji ministerialnych. Autorka wystąpień na ponad 80 międzynarodowych seminariach i konferencjach akademickich. Autorka wystąpień wprowadzających, moderator merytoryczny i organizatorka sesji specjalistycznych w obszarze międzynarodowej migracji. Wśród prac jej autorstwa znajduje się 10 podręczników akademickich, prawie 70 opracowań/ artykułów w periodykach akademickich (publikowanych głównie w Stanach Zjednoczonych, w Wielkiej Brytanii i w Polsce) oraz szereg ekspertyz, raportów i analiz na temat polityk i/lub strategii.

KRYSTYNA IGLICKA-OKÓLSKA, *economist and a social demographer, full Professor, Rector and Professor at the Lazarski University. Polish government expert on migration policy. She was a Fulbright Fellow at the Department of Sociology (University of Pennsylvania) in 1999-2000 and a Polish Science Foundation, British Academy and Foreign and Commonwealth Office Fellow at the University of London, 1996-1999. She was also a Dekaban Foundation Fellow at the University of Glasgow in 1996. In the period 2002-2003 she was a Deputy Director of the Institute for Social Studies at the University of Warsaw. She taught at various Polish universities and also at University College London (UK), University of Glasgow (UK) and University of Birmingham (UK). She has served as consultant or expert to various international organisations e.g. European Commission, International Organisation for Migration, OECD, and Poland's government departments. She has presented papers to more than 80 international academic seminars and conferences. She was a key-note speaker and served as a theme convenor and session organiser in the area of international migration. Works published by Krystyna Iglicka include 10 academic books, nearly 70 research papers/articles in academic journals published mainly in the USA, UK and Poland and numerous policy oriented expertises, reports and analyses.*

„Aktywność i nomadyzm”

Przemieszczanie się ludzi od niepamiętnych czasów miało wpływ na kształt państw i społeczeństw. Korzeni zjawiska nomadyzmu należałoby szukać w najbardziej nastawionych na emigrację społeczeństwach i przyczynach emigracji. Tym, co jest nowe w ostatnich latach, to globalny zasięg tych przemieszczeń, ich masowość, oddziaływanie na politykę, również międzynarodową, oraz kolosalne konsekwencje polityczne, ekonomiczne i społeczne. Do niedawna uważano, że powstanie transnarodowych społeczeństw i transnarodowej polityki to zjawisko raczej korzystne. Jednak dziś miliony ludzi szukają pracy, nowej ojczyzny czy po prostu bezpiecznego miejsca do życia. Międzynarodowa migracja, współczesny nomadyzm grup etnicznych różniących się pod względem kulturowym lub społecznym, zaczyna być kojarzona z zagrożeniem dla bezpieczeństwa państw. Rzadko zdarza się, aby jeden tylko czynnik doprowadził do zmiany postrzegania danego zjawiska społecznego – bywa jednak tak, że pewne szczególne fakty, jak np. ataki terrorystyczne 11 września 2001 roku, odzwierciedlają główną dynamikę i determinanty epoki. W referacie tym rozważam trendy, mechanizmy i strategie napływu migrantów do krajów europejskich zarówno w ramach rozszerzenia Unii Europejskiej (migracje wewnątrz UE), jak i z poza tego obszaru w kontekście dyskursu politycznego, zmian społecznej percepcji migracji, wyzwań i największego kryzysu migracyjnego, jaki dotknął Europę XXI wieku.

“Activity and nomadism”

From time immemorial, the resettlement of peoples has had an impact on the shape of states and societies. The roots of the phenomenon of nomadism should be sought in societies most geared toward emigration, and the reasons for this emigration. A novelty in recent years is the global scope of this resettlement, its mass scale, its effect on politics both local and international, and the colossal political, economic, and social consequences. Until recently it was believed that the creation of transnational societies and transnational policies was an advantageous phenomenon. Today, however, millions of people are in search of work, a new country, or simply a safe place to live. International migration, the contemporary nomadism of culturally or socially differing ethnic groups, is beginning to be seen as a threat to countries' safety. It seldom occurs that only one factor leads to a change in how a given social phenomenon is perceived – it does happen, however, that certain facts, such as the terrorist attacks of 11 September 2001, reflect the chief dynamic and factors of the epoch. In this paper I consider the trends, mechanisms, and strategies of migrant flow to European countries: in the framework of EU expansion (migration within the EU) and beyond its borders, in the context of the political discourse, changes in social perception of migration, challenges, and the greatest migration crisis that Europe has known in the 21st century.

GUY JULIER, wykładowca kultury wzornictwa na Uniwersytecie w Brighton i główny specjalista ds. badań nad współczesnym designem w londyńskim Victoria & Albert Museum. W przeszłości był wykładowcą wzornictwa na Leeds Metropolitan University, gdzie również przewodził DesignLeeds, jednostce badawczo-konsultacyjnej specjalizującej się we wzornictwie zgodnym z założeniami społeczno-środowiskowymi. Pracował także jako wykładowca gościnnie na takich uczelniach, jak Uniwersytet Południowej Danii, Wyższa Szkoła Sztuk Pięknych w Glasgow i nowozelandzki Uniwersytet Otago. Do publikacji profesora Juliera należą *New Spanish Design*, *The Dictionary of Design since 1900* („Nowe wzornictwo hiszpańskie – leksykon wzornictwa od 1900 roku”) i *The Culture of Design* („Kultura wzornictwa”), której trzecie poprawione wydanie ukazało się w 2013 roku. W chwili obecnej pisze książkę na temat wzornictwa w kontekście ekonomicznym. Zajmuje się badaniami z pogranicza wzornictwa i nauk społecznych – przyczynił się do rozwoju kultury wzornictwa jako dziedziny nauki. Rozpoczął współpracę z naukowcami i projektantami na rzecz rozwoju praktyk badawczych we wzornictwie społecznym.

GUY JULIER, *Professor of Design Culture at the University of Brighton and the Principal Research Fellow in Contemporary Design at Victoria & Albert Museum, London. He was previously Professor of Design at Leeds Metropolitan University, where he directed DesignLeeds, a research and consultancy unit specialising in design for social and environmental benefit. He has also held visiting posts at the University of Southern Denmark, the Glasgow School of Art and the University of Otago in New Zealand. Among Professor Julier's books feature New Spanish Design, The Dictionary of Design since 1900 and The Culture of Design, which appeared in a 3rd revised edition in 2013. He is currently writing a book about design and economics. His activities work at the intersections of design and the social sciences through which he has advanced Design Culture studies as a disciplinary field. Recently he has been working alongside academics and designers in furthering research practices in social design.*

„Kultura projektowania i gospodarki designu”

Kultura designu, zarówno jako tryb nauki, jak i przedmiot, jest silnie powiązana z rodzinami neoliberalnych systemów gospodarczych. Niniejsze wystąpienie ma na celu wyjaśnienie wybranych form wzajemnego oddziaływania i potencjalnych elementów różnicujących. Z jednej strony przyjemnie jest myśleć o pracy zgodnej z koncepcją kultury designu i prowadzącej do potencjalnie lepiej osadzonych i bardziej zorientowanych społecznie praktyk. Z drugiej – presja finansjalizacji i korporacyjnej własności intelektualnej rodzi stałe rozproszenie i prywatyzację materialnych podstaw kultury projektowania. Czy istnieje możliwość pogodzenia tych pozornie sprzecznych założeń?

“Design Culture and Design Economies”

Design culture, both as a mode of study and as an object, is deeply entangled in the rise of neoliberal economic systems. This lecture explains some of the ways in which each performs for the other. It also shows how they might diverge. On the one hand, it is nice to think that working with a concept of design culture we might get to more situated and socially-oriented practices. On the other, the demands of financialization and corporate intellectual property produce a constant fragmentation and privatization of the material grounds of design culture. Are these at all reconcilable?

MIROSLAWA MARODY, profesor dr hab. w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego, gdzie kieruje Zakładem Psychologii Społecznej, kierownik Centrum Studiów Politycznych w Międzywydziałowym Instytucie Studiów Społecznych UW, członek-korespondent oraz wiceprezes Polskiej Akademii Nauk. Autorka i współautorka wielu badań i analiz podejmujących problematykę działań społeczeństwa polskiego. Pod jej redakcją ukazały się takie książki jak, *Co nam zostało z tych lat... Społeczeństwo polskie na progu zmiany systemowej* [1991], *Oswajanie rzeczywistości. Między realnym socjalizmem a realną demokracją* [1996], *Między rynkiem a etatem. Społeczne negocjowanie polskiej rzeczywistości* [2000], *Polacy wśród Europejczyków. Wartości społeczeństwa polskiego na tle innych krajów europejskich* [2003], *Wymiary życia społecznego. Polska na przełomie XX i XXI wieku*. [2007]. Autorka *Przemiany więzi społecznych* [2004], książki napisanej z Anną Gizą-Poleszczuk. Od kilku lat zajmuje się zagadnieniami przemian współczesnego społeczeństwa. W 2014 roku wydała książkę *Jednostka po nowoczesności*, podsumowującą owe przemiany z perspektywy socjologicznej.

MIROSLAWA MARODY, Professor, Dr. Hab. at the Institute of Sociology of the Warsaw University, where she is head of the Social Psychology Research Unit; head of the Political Sciences Centre at the Inter-Departmental Social Studies Centre of the Warsaw University, correspondent member and vice-president of the Polish Academy of Sciences. Author and co-author of numerous research works and analyses focusing on the Polish society and its activities. She was editor of such books as i.a. *Co nam zostało z tych lat... Społeczeństwo polskie na progu zmiany systemowej* [What Are We Left With... Polish Society on the Threshold of System Change, 1991], *Oswajanie rzeczywistości. Między realnym socjalizmem a realną demokracją* [Taming Reality. Between Realist Socialism and Real Democracy, 1996], *Między rynkiem a etatem. Społeczne negocjowanie polskiej rzeczywistości* [Between the Market and the Job. Negotiating Polish Reality Socially, 2000], *Polacy wśród Europejczyków. Wartości społeczeństwa polskiego na tle innych krajów europejskich* [Poles among Europeans. Polish Society Values against Other European Countries, 2003], *Wymiary życia społecznego. Polska na przełomie XX i XXI wieku*. [Dimensions of Social Life. Poland of the Late 20th and Early 21st Century, 2007]. Co-author of *Przemiany więzi społecznych* [Transformations in Social Bonds, 2004], with Anna Giza-Poleszczuk. For the past few years, she has been focusing on issues of changes to the contemporary society. In the year 2014, she published a book summarising these transformations from the sociological perspective: *Jednostka po nowoczesności* [The Post-Modernity Individual].

„Formatowanie społeczeństwa”

Współczesna „płynna” rzeczywistość jest najczęściej opisywana jako przestrzeń wielorakich wyborów dokonywanych przez jednostki, które w swych działaniach ukierunkowane są jedynie własnymi preferencjami. Taki opis – choć zgodny z dominującą tezą o indywidualizacji współczesności – jest jednak całkowicie sprzeczny z doświadczanym przez nas na co dzień uzależnieniem naszych poczynań od zachowań innych ludzi. Choć mamy swobodę wyborów, to jednak działamy w określonych strukturach instytucjonalnych, nadal uwikłani jesteśmy w pewne zobowiązania wynikające z bardziej trwałych relacji i związków, wciąż zależy nam na uznaniu innych. To zaś w sposób nieuchronny włącza nas w procesy, „uspołecznianie” indywidualnych działań poprzez organizowanie ich wokół podzielanych znaczeń.

We współczesnej rzeczywistości można wyróżnić trzy rywalizujące ze sobą systemy takich podzielanych znaczeń. Każdy z nich w odmienny sposób formatuje rzeczywistość społeczną, kryjąc w sobie załazek innego społeczeństwa wytwarzanego w toku praktyk społecznych. Ich omówieniu poświęcone będzie moje wystąpienie.

“Re-designing society”

Contemporary, „liquid” reality is usually described as a space of multiple choices for individuals, whose actions are guided only by their preferences. Such a picture – being complementary with individualization thesis – is, however, totally incompatible with our everyday experience. Although to some extents we are free in our choices, our actions have to be performed in specific institutional structures, we are still entangled in some obligations stemming from more stable relations or associations, and we still need others for winning social recognition. All this makes us dependent on others and involves into social practices organized around shared meanings.

At present one can point to three more comprehensive systems of such shared meanings. Each of them formats social reality in a different way, so each hides in itself beginnings of different society being created in the course of social practices. In my presentation I will try to characterize these systems.

PAWEŁ POKUTYCKI, projektant interakcji i wykładowca na Królewskiej Akademii Sztuk Pięknych [KABK] w Hadze. W 2005 zainicjował działalność eksperymentalnej i multidyscyplinarnej platformy RFID Lab, zwanej później AR+RFID Lab, zajmującej się badaniem zastosowań technologii Augmented Reality [AR] i Radio Frequency Identification [RFID] w obszarze sztuki i projektowania. Jest głównym członkiem Alternative Learning Tank [ALT], nomadycznej szkoły i organizacji zajmującej się tworzeniem i implementacją programów nauczania dot. progresywnych i radykalnych dziedzin wiedzy, zwykle pomijanych przez instytucje edukacyjne. Jego ostatnie projekty skupiają się nad badaniem relacji pomiędzy teorią nowych mediów, politologią, socjologią i kulturoznawstwem poprzez rozwój koncepcji i prototypowanie mediów interaktywnych. Jest wyznawcą metodologii projektowania opartej na własnej, osobliwej teorii czarnej skrzynki zaprezentowanej m.in. na TEDx w 2012 roku.

PAWEŁ POKUTYCKI, an interaction designer, researcher and lecturer at the Royal Academy of Art [KABK] in The Hague. In 2005, he initiated early activities of the RFID Lab, later called the AR+RFID Lab, an experimental interdisciplinary platform for research in the application of Augmented Reality [AR] and Radio Frequency Identification [RFID] technologies in the field of art and design. He is a core member of the Alternative Learning Tank [ALT], a nomadic school and artistic organization that focuses on research, creation and implementation of educational programs on progressive and radical fields of knowledge that are not contemplated by educational institutions. His recent projects focus on exploring relationships between new media theory, political, social and cultural studies by concept development and prototyping for interactive media. He believes in a methodology of design based on his own peculiar interpretation of the Black Box Theory, presented at a TEDx event in 2012.

„Interakcje postcyfrowe”

Dychotomiczny podział na analogowość i cyfrowość przestaje dostatecznie opisywać złożoną naturę współczesnego świata w obliczu powszechnej informatyzacji. Jego miejsce zajmują dziś hybrydalne formy neoanalogowych lub postcyfrowych interakcji, w których granica między światem fizycznym a wirtualnym, między atomami a bitami jest rozmyta. Rewolucji cyfrowej i szybko postępującemu rozwojowi technologii informatycznych towarzyszą praktyki wzornictwa skierowane na człowieka, które często ślepo celebrują kulturę konsumpcyjną, zamiast nas od niej uwolnić. Post-cyfrowe interakcje są ograniczane ze względu na przyjazność dla użytkownika, standaryzację i kompatybilność. Tymczasem nowa, radykalna kontrkultura artystów medialnych, edukatorów, hakerów i cyfrowych aktywistów mierzy się z głównym nurtem korporacyjnych tendencji w projektowaniu, proponując alternatywne formy aktywności, popychające erę informacji w kierunku nowych horyzontów.

“Post-digital interactions”

The simple dichotomy of analog and digital no longer sufficiently describes the complex nature of the contemporary world in the face of widespread computerization. Instead, hybrid forms of neo-analog or post-digital interactions are taking place, where boundaries between the physical and the virtual, atoms and bits are blurred. Digital revolution and rapidly progressing innovation in information technology is intertwined with such practices in human-centered design, which often blindly celebrate the consumer culture rather than emancipate us from it. Post-digital interactions are being constrained for the sake of user-friendliness, standardization and compatibility. Meanwhile, a new radical counterculture of media artists, educators, hackers and digital activists are struggling against mainstream corporate tendencies in design by proposing alternative forms of activity pushing the information age towards new horizons.

ZOË RYAN, kuratorka i pisarka brytyjska. Jest kierownikiem katedry imienia Johna H. Bryana i kuratorem architektury i wzornictwa w Instytucie Sztuki w Chicago. Zoë jest autorką i redaktorem licznych publikacji, w tym *Building with Water: Designs, Concepts, Visions* („Budując z wody. Projekty, koncepcje, wizje”, Birkhauser Press, 2010). Jest często zapraszana do współpracy jako jurorka i krytyk. Wykłady opisujące jej działalność prowadzi na całym świecie. Była członkiem komitetu doradczego Lizbońskiego Experimenta Design Biennial oraz kuratorskiego komitetu doradczego Pawilonu Amerykańskiego podczas Biennale w Wenecji w 2012 roku. W roku 2013 była przewodniczącą jury Krajowych Nagród w Dziedzinie Projektowania w nowojorskim Cooper Hewitt National Design Museum oraz członkiem jury Stypendiów Wheelwrighta w Wyższej Szkole Wzornictwa Uniwersytetu Harvarda. Jesienią 2012 Zoë znalazła się na liście pięćdziesięciu najbardziej wpływowych osób przyszłości projektowania według magazynu *Fast Company*. Zoë jest adiunktem w Wyższej Szkole Sztuki i Wzornictwa Uniwersytetu Illinois w Chicago i wykładowcą na wydziale historii sztuki Wyższej Szkoły Instytutu Sztuki w Chicago, gdzie prowadzi seminaria z zakresu krytycznych kwestii we wzornictwie dla studentów studiów magisterskich.

ZOË RYAN, a British curator and writer. She is the John H. Bryan Chair and Curator of Architecture and Design at the Art Institute of Chicago. Zoë has authored and edited numerous publications, including: *Building with Water: Designs, Concepts, Visions* [Birkhauser Press, 2010]. Often called upon as a juror and critic, Zoë has lectured on her work internationally. She has served on the advisory committee of the Experimenta Design Biennial in Lisbon and was part of the curatorial advisory committee for the U.S. Pavilion at the Venice Architecture Biennale in 2012. She served as Chair of the Jury for the National Design Awards, Cooper Hewitt National Design Museum, New York in 2013, and that same year was part of the jury for the Wheelwright Fellowship, Graduate School of Design, Harvard University. In fall 2012, *Fast Company* magazine named Zoë one of the 50 people shaping the future of design. Zoë is an Adjunct Associate Professor at the School of Art and Design at the University of Illinois at Chicago and a lecturer in the Art History Department at the School of the Art Institute where she teaches a Masters-level seminar focused on critical issues in design.

„Patrzysz? Przestrzeń wystawiennicza”

Muzea od dawna rozważają możliwości zwiększania liczby zwiedzających oraz rozwiązania na rzecz trwałej relewancji zbiorów. W dobie rosnącej popularności narzędzi cyfrowych muzea są coraz bardziej zainteresowane utrzymaniem zaangażowania zwiedzających w Internecie i w świecie rzeczywistym, w murach instytucji muzealnych i poza nimi. Coraz częściej pojawia się potrzeba ujmowania wystaw w kontekście przestrzeni społecznej zachęcającej do tworzenia nowych pomysłów, odkryć dzielonych w czasie rzeczywistym i wirtualnie. W niniejszym wystąpieniu pojawiają się pytania: jak stworzyć istotne znaczeniowo doświadczenie wystawiennicze w galeriach i ich internetowych odpowiednikach? Jakiego rodzaju nowe, hybrydowe modele wystaw mogłyby służyć wspieraniu dialogu i lepszemu zrozumieniu naszych powiązań z przedmiotami i złożonymi ekosystemami, w których przedmioty te funkcjonują?

“Are you Looking? The Space of Exhibitions”

Museums have long contemplated ways to increase visitorship and ensure their continued relevance. With the increased popularity of digital tools, museums are ever more concerned with how to foster audience engagement both on-line and off, from within and outside the walls of the museum. Increasingly, there is a need for exhibitions to function as social spaces, encouraging new ideas and discovery that can be shared in real time and virtually. This paper asks: how does one create a meaningful exhibition experience in the galleries and online? And what new hybrid models of exhibitions can be explored that help us foster dialogue and lead to a greater understanding of our relationship to objects and the complex eco-systems in which they perform in the world?

ALEK TARKOWSKI, doktor socjologii, dyrektor Centrum Cyfrowego Projekt: Polska, organizacji przełączającej społeczeństwo na cyfrowe. Założyciel i koordynator projektu Creative Commons Polska, członek Rady Cyfryzacji przy Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji, wiceprzewodniczący Koalicji Otwartej Edukacji. W latach 2008-2011 członek Zespołu Doradców Strategicznych przy Prezesie Rady Ministrów, odpowiedzialny za kwestie dotyczące społeczeństwa cyfrowego. Współautor raportu Polska 2030. Współtwórca projektu Kultura 2.0, poświęconego przemianom kultury pod wpływem mediów cyfrowych. Interesuje się socjologią mediów i technologii cyfrowych; społecznymi i kulturowymi skutkami ich funkcjonowania w społeczeństwie oraz otwartymi modelami produkcji wiedzy i kultury. Specjalizuje się w kwestiach dotyczących otwartych modeli produkcji i dystrybucji treści, w szczególności otwartości zasobów publicznych.

ALEK TARKOWSKI, PhD in Sociology, Director of Centrum Cyfrowe Projekt Polska, a think-and-do-tank switching society to digital. Founder and lead of Creative Commons Poland, member of the Council of Information, an advisory body to the Polish Ministry of Administration and Digital affairs, vice-chairman of the Polish Coalition for Open Education. In 2008-2011 member of the Board of Strategic Advisors to the Prime Minister of Poland, responsible for matters related to the development of digital society. Co-author of the report „Poland 2030”. Co-author of the project „Culture 2.0”, dedicated to the cultural changes under the influence of digital media. He is interested in the sociology of media and digital technologies; social and cultural consequences of their functioning in society and open models of knowledge production and culture. He specializes in issues relating to open models of production and distribution of content, in particular openness of public resources.

„Czy da się zaprojektować aktywność w Sieci?”

Profesor prawa Lawrence Lessig w 1999 roku stwierdził, że w internecie „kod komputerowy jest prawem”. Rozszerzając tę metaforę, należy traktować zaprojektowane usługi i doświadczenia sieciowe jako odpowiedniki architektury, przestrzeni publicznej i rekwizytów, w których rozgrywa się nasze życie społeczne. Kluczowe wyzwania środowisk cyfrowych dotyczą aktywności ich użytkowników. Czy Sieć będzie przestrzenią twórczego zaangażowania i współpracy, czy kolejną biernie konsumowaną telewizją? W dużej mierze zależy to od designu usług sieciowych, które winny być nakierowane na wspieranie aktywności internautów. W moim wystąpieniu opowiem o przemianach tej aktywności w ciągu ostatnich 20 lat, oraz o znaczeniu motywacji, umiejętności i wartości - których nie da się zaprojektować.

“Can Online Engagement Be Designed?”

In 1999, law professor Lawrence Lessig stated that, “the computer code is law” on the Internet. To expand this metaphor, one ought to treat the design of services and web experiences as corresponding to architecture, a public space and props in which our social life is enacted. A key challenge in digital environments is engaging their users. Will the Net be a space of creative engagement and collaboration, or another version of passively consumed television. To a large extent, this depends on the design of online services, which should focus on supporting internaut engagement. In my presentation I will be speaking about the transformations in this engagement over the course of the past twenty years, as well as the significance of motivation, abilities, and values - which cannot be designed.

SUSAN YELAVICH, adiunkt, dyrektor programu studiów magisterskich [wzornictwo i projektowanie] na Wydziale Historii i Teorii Sztuki w Parsons The New School for Design. Była także wykładowcą mediolańskiej Nuova Accademia di Belle Arti we Włoszech, a także Instytutu Demokracji i Różnorodności Dolnośląskiej Szkoły Wyższej we Wrocławiu. W prowadzonych obecnie badaniach zajmuje się powiązaniem między wzornictwem i literaturą, a także między materiałami i architekturą. Yelavich jest autorką licznych artykułów i książek, w tym *Design as Future-Making* [„Projektowanie jako kreowanie przyszłości”, 2014], *Contemporary World Interiors* [„Współczesne wnętrza na świecie”, 2007], *Pentagram/Profile* [2004], *Inside Design Now* [„Współczesne wnętrza wzornictwa”, 2003], *Design for Life* [„Wzornictwo na całe życie”, 1997], oraz *The Edge of the Millennium: An International Critique of Architecture, Urban Planning, Product and Communication Design* [„Na krawędzi tysiąclecia: międzynarodowe ujęcie krytyczne architektury, planowania przestrzennego, produktu i komunikacji we wzornictwie”, 1993]. Była członkiem Akademii Amerykańskiej w Rzymie [2003-2004], a także wicedyrektorem programów publicznych w nowojorskim Narodowym Muzeum Wzornictwa imienia Coopera Hewitta.

SUSAN YELAVICH, Associate Professor and Director of the MA Design Studies program in the School of Art and Design History and Theory at Parsons The New School for Design. She has also taught at Nuova Accademia di Belle Arti, Milan, Italy, and The New School's Democracy & Diversity Institute in Wrocław, Poland. Her current research explores the parallels between design and literature and the relationship between textiles and architecture. Yelavich is the author of numerous articles and books, including *Design as Future-Making* [2014], *Contemporary World Interiors* [2007], *Pentagram/Profile* [2004], *Inside Design Now* [2003], *Design for Life* [1997], and *The Edge of the Millennium: An International Critique of Architecture, Urban Planning, Product and Communication Design* [1993]. She is a Fellow of the American Academy in Rome [2003-2004]. Previously, she was the assistant director for public programs at Cooper Hewitt, Smithsonian Design Museum in New York.

„Produkt[ywny] [i] odpoczynek”

Czas wolny wydaje się być wolny od interwencji wzornictwa. Sam zwrot sugeruje czerpanie pozbawionej struktury przyjemności z działań wybieranych i uprawianych dobrowolnie; design natomiast wiąże się z rekonfiguracją doświadczeń i ich swoistą mediacją w ujęciu systemów, miejsc i przedmiotów. Nawet design pozycjonujący się jako katalizator – przywodzący na myśl szlak turystyczny, który sam w sobie jest bardziej środkiem niż celem – sugeruje element kontroli i konfiguracji. Uznać należy, iż pewne formy spędzania wolnego czasu [na przykład medytacja] są całkowicie niezależne od jakichkolwiek przedmiotów – jednakże nawet one wymagają przestrzeni: zastanej lub stworzonej. A zatem, pozornie wbrew intuicji, czas wolny nie jest pozbawiony wpływów designu: jest nań otwarty.

W dobie marketingu czasu wolnego wyzwanie polegające na projektowaniu destynacji z tym czasem związanych, a nawet studiów wyższych w jego dziedzinie, zakłada rozszerzenie i udoskonalenie samej koncepcji bez nadmiernego determinizmu. Już Adorno ostrzegwał, że sztuka obdarowywania niemalże zanikła; podobnie my stoimy w obliczu zagrożenia przekazywaniem własnego czasu wolnego w ręce branż wytworczających [i projektujących] środowiska z określonymi założeniami co do ucieczki od presji i pogoni za przyjemnościami.

“Product[ive] Leisure”

Leisure would seem to be exempt from design's interventions. The word implies unstructured pleasure from activities chosen and pursued at will; whereas design aims to reconfigure experiences and mediate them through systems, places, and things. Even design that positions itself as a catalyst—like a hiking trail that is more means than end—exerts a measure of control and configuration. Admittedly, there are leisure activities like meditation that are not dependent on things, but even they require space, whether found or purpose-built. So, counterintuitive as it may seem, leisure is not exempt from, but rather open to, design.

The challenge to design, in an age of leisure marketing, leisure destinations, even higher education degrees in leisure, is how to enhance leisure without being overly deterministic. Just as Adorno cautioned that the art of giving gifts is all but lost¹, we are now in danger of ceding leisure to the industries that produce [and design] environments that script the escape of pressure and the pursuit of pleasure.

GIANNI VATTIMO, filozof, należy do czołówki europejskich myślicieli przełomu XX i XXI wieku. Od 1982 profesor filozofii teoretycznej na Università degli Studi di Torino. Jako visiting professor wykładał w Stanach Zjednoczonych (Yale, Los Angeles, New York). Od połowy lat 70. bierze udział w licznych konferencjach naukowych, jest członkiem rad wydawniczych wielu czasopism naukowych, był redaktorem naczelnym „Rivista di estetica”, jako felietonista stale współpracuje z prasą: La Stampa, L’Espresso, Il Manifesto, L’Unità, El Pais, Clarin. W latach 1999–2003, 2009–2013 zasiadał w Parlamencie Europejskim. Do jego najważniejszych prac należą: La fine della modernità. Nichilismo ed ermeneutica nella cultura postmoderna [1985] („Koniec nowoczesności”, tłum. M. Surma-Gawłowska, Kraków 2006), La società trasparente [1989] („Społeczeństwo Przejrzyste”, tłum. M. Pachciarek, Wrocław 2006), Oltre l’interpretazione. Il significato dell’ermeneutica per la filosofia [1994], Credere di credere [1996], La religione [1996] [praca zbiorowa, „Religia”, tłum. zbiorowe, Warszawa 1999], Vocazione e responsabilità del filosofo [2000], Tecnica ed esistenza. Una mappa filosofica del Novecento [2002], Nichilismo ed emancipazione. Etica, politica, diritto [2003], Non essere Dio. Autobiografia a quattro mani [2006] („Nie być Bogiem. Autobiografia na cztery ręce”, tłum. K. Kasia, Warszawa 2011), Ecce Comu. Come si ri-diventa ciò che si era [2007].

GIANNI VATTIMO, philosopher, leading European thinker of the late 20th and early 21st century. Since 1982, professor of theoretical philosophy at the Università degli Studi di Torino. As a visiting professor, he lectured in the United States (Yale, Los Angeles, New York). Since the mid-1970s, he attended numerous scientific conferences; he is publishing council member of many scientific periodicals. Former editor-in-chief of Rivista di estetica, regular essay contributor to the press: La Stampa, L’Espresso, Il Manifesto, L’Unità, El Pais, and Clarin. Member of the European Parliament in the 1999–2003 and 2009–2013. His chief works include La fine della modernità. Nichilismo ed ermeneutica nella cultura postmoderna [1985] – “Koniec nowoczesności” (The End of Modernity), translated into the Polish language by M. Surma-Gawłowska, Cracow 2006., La società trasparente [1989] – “Społeczeństwo Przejrzyste” (The Transparent Society), translated into the Polish language by M. Pachciarek, Wrocław 2006, Oltre l’interpretazione. Il significato dell’ermeneutica per la filosofia [1994], Credere di credere [1996], La religione [1996] – collective work, Religia, collective translation, Warsaw 1999, Vocazione e responsabilità del filosofo [2000], Tecnica ed esistenza. Una mappa filosofica del Novecento [2002], Nichilismo ed emancipazione. Etica, politica, diritto [2003], Non essere Dio. Autobiografia a quattro mani [2006] – Nie być Bogiem. Autobiografia na cztery ręce [Not Being God. An Autobiography at Four Hands], translated into the Polish language by K. Kasia, Warsaw 2011, Ecce Comu. Come si ri-diventa ciò che si era [2007].

DANIEL ZIELIŃSKI, wykładowca w stopniu adiunkta i projektant. Wydział Wzornictwa Przemysłowego na warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych ukończył w 1997, gdzie po studiach podjął pracę. Doktorat obronił na macierzystej uczelni w 2011 roku. Pracuje jako freelancer, projektując głównie urządzenia elektroniczne, oraz obmyśla i realizuje obiekty studyjne z pogranicza designu i sztuki. Z Marią Górską projektował wystawy m.in. dla Muzeum Narodowego w Warszawie i warszawskiej Zachęty.

DANIEL ZIELIŃSKI, Associate Professor and designer. He graduated from the Faculty of Industrial Design at the Academy of Fine Art in Warsaw in 1997. After his studies he began working at his alma mater. He defended his PhD thesis in 2011. He works as a freelancer, mainly designing electronic equipment and inventing and creating objects that verge on art and design. He and Maria Górka have designed exhibitions for the National Museum in Warsaw and the Zachęta National Gallery of Art, among others.

„Brak aktywności”

Planuję wygłosić swego rodzaju apologię... braku aktywności. Nie odpoczynku od pracy czy zwykłego lenistwa, którego każdy z nas doświadcza (jako zaburzenia codziennego, aktywnego rytmu życia), ale prawdziwego, masywnego nieróbstwa, zawieszzonego w próżni, bez zdefiniowanego początku i końca. Nieróbstwa, które wzorem Heideggerowskiej Grenzsituation ma potencjał wymuszenia [w cierpieniu często] autentycznej i indywidualnej [co dziś coraz rzadsze] kreacji. Działanie takie, choć znane i praktykowane od dawna – dziś, w czasach dyktatu aktywności notorycznych, zbiorowych, sieciowych [które znacznie łatwiej i szybciej satysfakcjonują] staje się wartością deficytową, ale również znacznie trudniej wpisującą w kulturowy kontekst.

„Being Inactive”

I am planning to deliver an apology of sorts for... being inactive. I am not speaking of taking a break from work, or ordinary laziness, which any one of us experiences (as an interruption to our daily active rhythm of life), but true, massive idleness, hovering in a vacuum, with no set beginning or end. Idleness, which, in line with Heidegger’s Grenzsituation, has the potential (often in suffering) to force out authentic and individual (increasingly rare in our time) creativity. This tactic, though long practiced and acknowledged, is today, in our era of the dictatorship of relentless, collective, online activity (which brings satisfaction much more swiftly and easily), is becoming a scarcity value, and one that is increasingly difficult to fit in a cultural context.

5

WYSTĄPIENIA
LECTURES

DR ANITA BASIŃSKA

Katedra Wzornictwa [School of Form], Uniwersytet SWPS
Chair of Industrial Design [School of Form], SWPS University

„Między koniecznością a wyborem – współczesne oblicza nomadyzmu”

Współczesność wymusza bycie aktywnym, w ruchu, mobilnym. Aktywnie mamy więc np. spędzać czas, mamy uprawiać sport (lub po prostu ruszać się), uczyć się (przez doświadczanie i przeżywanie) czy nauczać [aktywne metody nauczania]. Ta aktywność ma różne wymiary: fizyczny, psychiczny, poznawczy. Te wszystkie wymiary aktywności są podstawą nomadyzmu. To nieprzywiązanie do jednego miejsca ma dziś wiele obliczy. Nomada to ktoś zmieniający swoje miejsce zamieszkania nie tylko z konieczności, ale także z wyboru. Nomadyzm staje się więc stylem życia. Nomadą jest też ten, kto korzysta z nowoczesnych technologii, by spędzać czas, podróżować, poznawać, doświadczać.

Jednak nomadyzm to przede wszystkim potrzeby [uświadomione i nieuświadomione], sposób wyrażania emocji, budowania tożsamości. Różne próby odpowiedzi na potrzeby nomady zobrazują projektami/rozwiązaniami projektowymi studentów wzornictwa, które powstały w ramach zajęć humanistyczno-projektowych na specjalności domestic design w School of Form.

“Between Necessity and Choice – The Contemporary Face of Nomadism”

Contemporary life compels us to be active, moving, mobile. As such, we are meant to find active ways of spending time, play sports (or simply move about), learn (through experience), or teach (active teaching methods). This activity has various dimensions: physical, mental, cognitive. Nomadism presupposes all these dimensions of activity. In our day, this lack of attachment to a single place has many faces. The nomad is a person who changes his or her place of residence not only through necessity, but also by choice. Nomadism has thus become a lifestyle. The nomad is a person who uses new technologies for leisure, traveling, learning, and experiencing. Yet nomadism is above all a [conscious and unconscious] need, a way of expressing emotions and building an identity. I will be depicting various responses to the needs of nomads through designs/solutions of industrial design students that have come about through the humanities-design classes in the Domestic Design major at the School of Form.

DR ECE CANLI

Univeridade do Porto, Instytut Wzornictwa, Universidade Nova de Lisboa [FCT]
University of Porto, +ID, FCT

„FAIRLY AND QUEERLY: sprawiedliwie i nienormatywnie – dekonstrukcja jako metoda projektowania”

Niezależnie od rosnącej współcześnie widzialności nienormatywnych zachowań genderowych i seksualności uznawanej za nienormatywną, otaczający nas świat projektowany nadal kształtuje nasze ciała i rządzi nim za pośrednictwem kodów heteronormatywnych. Mimo iż teorie queer i dotyczące międzysektorowości stały się siłą sprawczą dla przełomowych dyskusji w tej dziedzinie, środowiska wzornicze nadal stoją w obliczu pytania, jakiego rodzaju tryb produkcji i myślenia – w ujęciu materialnym, przestrzennym, wizualnym, wirtualnym – mogą zaproponować poza trybem heteronormatywnym, białym, anglosaskim i europejskim. Czerpiąc z międzysektorowej teorii queer, w swoim wystąpieniu przedstawię powiązania pomiędzy seksualnością, płcią, tożsamością i projektowaniem – a następnie zasugeruję formy wykorzystania nienormatywnej idei dekonstrukcji jako metody i działania w projektowaniu na rzecz rekonstrukcji i przeformułowania naszej useksualnionej i upłciowionej cielesności w kierunku „sprawiedliwości” społeczno-politycznej.

“FAIRLY AND QUEERLY: De-construction as a Method in Design”

Despite today's increasing visibility of non-normative gender performances and sexualities, our designed world still predominantly shapes and governs our bodies through heteronormative codes. Although queer theory has stimulated ground-breaking discussions around such issues along with intersectionality, as a discipline design has yet to ask itself what kind of material, spatial, visual and virtual modes of production and thinking it can suggest to us, other than heteronormative, white, upper-class, Anglo-Saxon-oriented and Eurocentric ones. Drawing on intersectional queer theory I will firstly present the interrelation between sexuality, gender, identity and design activity. Next I will propose how queer idea of de-construction can be used as a method and activity in design to re-construct and re-articulate our sexed and gendered corporealities for sociopolitical 'fairness'.

MAŁGORZATA DZIERŻEWICZ

projektantka / Polidea
designer / Polidea

„Metody aktywnej wymiany wiedzy stosowane w branży nowej technologii”

Dwudziesty wiek umocnił paradygmat pasywnego zdobywania wiedzy opartego na jednostronnej relacji nauczyciel-uczeń, który nie jest już postrzegany jako efektywny. Obecnie coraz częściej wymiana wiedzy wspierana jest przez otwarte licencje, wolne oprogramowanie i nowe narzędzia komunikacji, zapewniające demokratyczny dostęp do informacji.

W mojej prezentacji opiszę metody wypracowane w środowisku IT, które miały bezpośrednie przełożenie na kształt konferencji MCE zorganizowanych dla projektantów i programistów.

“Foster Active Knowledge Exchange by Understanding the Society of Information”

The 20th century cemented the passive learning paradigm based on one-way teacher-learner relationship; in this century, it is no longer seen as efficient and effective. Instead knowledge is shared thanks to open licences, open source software and communication tools enabling a democratic access to information.

In my talk I'll describe the shift towards new ways of knowledge exchange developed and used in hi-tech communities. I'll base it on my experience co-organizing MCE conferences, events created for digital designers and software engineers.

JOANNA JURGA

projektantka / Mortis Design, absolwentka Wydziału Wzornictwa Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie
designer / Mortis Design, graduate of the Faculty of Industrial Design at the Academy of Fine Arts in Warsaw

„Pogrzeb nomadyczny”

NURN to projekt biodegradowalnej urny oraz nowej ceremonii pochówku w morzu, nawiązujący do tradycji słowiańskich i wykorzystujący lokalne surowce i technologie. Jest odpowieczią na coraz częstą potrzebę pochówku niezwiązanego z żadną dostępną ceremonią pogrzebową i zgodnego z polskim prawem. Coraz więcej ludzi prowadzi nomadyczny styl życia i nie przywiązuje się do miejsca i ziemi, dlatego tradycyjne formy pożegnania stają się archaiczne. Na potrzeby projektu zostały stworzone nowa technologia i materiał do wyrobu urny. Projekt zakłada najwyższy szacunek dla ludzkich prochów, a także odwołuje się do lokalnych tradycji i wierzeń, nie naruszając etyki oraz obowiązujących norm społecznych. Projekt został zrealizowany jako dyplom magisterski w pracowni dr. hab. Jarosława Kozakiewicza w roku akademickim 2014/2015.

“Nomadic Funeral”

NURN is a design for a biodegradable urn and a new ceremony for burial at sea, drawing from Slavic traditions and using local materials and technologies.

The design responds to a growing need for a burial that is not tied to any existing funeral ceremony, yet which adheres to Polish law. There are growing numbers of people who have nomadic lifestyles, with no ties to a specific place or land, which means that traditional forms of final farewell have become archaic. New technologies and materials for producing urns have been created for the purposes of the design. The design itself shows the highest respect for human ashes and also draws from local traditions and beliefs, without infringing upon the ethics and social norms. This is an MA project created in the studio of Dr. Jarosław Kozakiewicz in the 2014/2015 academic year.

DOROTA KABALA

projektantka / We Design for Physical Culture
designer / We Design for Physical Culture

„Projektowanie sprzętu sportowego dla nowych dyscyplin – refleksja projektanta”

Sprzęt sportowy kojarzony jest przede wszystkim z wysokiej jakości materiałami, osiągnięciami technologicznymi i złożonym procesem produkcji. Jego powstanie poprzedza też zawsze długi i pełen eksperymentów proces projektowy. W każdej dyscyplinie konkuruje wielu producentów, którzy wraz ze swoimi zespołami starają się jak najlepiej odpowiedzieć na potrzeby użytkowników – sportowców – profesjonalistów i amatorów.

Można wskazać początek każdej dyscypliny sportowej, moment, w którym została wymyślona, a sprzęt do niej używany był bardzo prosty, często wykonany z akcesoriów sportowych wykorzystywanych w innych dyscyplinach czy też z przedmiotów codziennego użytku.

Z punktu widzenia projektantki specjalizującej się w projektowaniu sprzętu sportowego opowiem o tym, jak rodzą się nowe sporty, jak powstaje i ewoluuje sprzęt sportowy na przykładzie relatywnie młodych dyscyplin, m.in.: splitboardingu, kitesurfingu, head- is, a także rodzących się dyscyplin rekreacyjnych. Wystąpienie będzie oparte o studia przypadków – projekty sprzętu sportowego, w tym opracowane przez studio We design for physical culture.

“Sports Gear Designs for New Disciplines – A Designer’s Observations”

Sports gear is primarily associated with high-quality materials, technological breakthroughs, and a complex production process. At the same time, it always requires a long design process with plenty of experiments. There are many producers competing in every discipline, their teams trying to best respond to the needs of the users – professional and amateur athletes.

Yet we can point to a beginning in every sports discipline when it was invented, when gear was very simple, often consisting of sports accessories designed for other disciplines or everyday household objects.

From the perspective of a designer specializing in sports gear, I will be speaking of how new sports are born, how sports gear comes about and evolves, based on the examples of relatively new disciplines, such as splitboarding, kitesurfing, and headis, as well as some recreational disciplines that are just emerging. The presentation will be based on case studies – designs for sports equipment, including those from the We Design for Physical Culture studio.

WIKTORIA LENART

projektant, wykładowca, Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu
designer, lecturer, Eugenius Geppert Academy of Fine Arts in Wrocław

„Wokół biurka – zmiana formy mebla w zależności od współczesnych potrzeb człowieka aktywnego”

Zaprezentowane zostaną trzy projekty dyplomowe studentów Pracowni Projektowania Narzędzi i Środowiska Pracy z ASP we Wrocławiu: Worknest [autor Wiktoria Lenart], Desk Concept [autor Agnieszka Graczykowska] oraz HOB0 [autor Wojciech Błaszczuk]. Skupione na pracy człowieka w obrębie przestrzeni biurka, mebla ikony, którego funkcja w obecnych czasach ulega diametralnym transformacjom głównie ze względu na zmiany, jakie zaszły w stylu pracy, a wraz z tym w aktywnościach użytkownika.

Każdy z omawianych projektów, pomimo pozornie podobnej funkcjonalności samego mebla, kryje w sobie zaskakujące rozwiązania, uwzględniające odpowiednio:

- potrzeby customizacji – dostosowania stanowiska pracy w przestrzeni otwartej biura do indywidualnych potrzeb użytkownika, jako jednostki indywidualnej i kreatywnej, w zależności od aktualnie pożądanej formy, a za tym funkcjonalności stanowiska pracy;
- potrzeby dostosowania stanowiska pracy do stworzenia komfortowego i przyjaznego „minibiura” w przestrzeni domowej, do wykonywania pracy zdalnej;
- potrzeby osób z pokolenia Millenium, młodych i wymagających, w tym ciągłą zmianę lokalizacji przestrzeni pracy oraz jej formy i funkcjonalności.

“Around the Office – changing forms of furniture depending on the contemporary needs of the active person”

I will be presenting three graduation projects by students from the Work Tools and Environment Design Studio of the Academy of Fine Arts: Worknest [designed by Wiktoria Lenart], Desk Concept [designed by Agnieszka Graczykowska], and HOB0 [designed by Wojciech Błaszczuk]. They are focused on how people work at their desk, that iconic piece of furniture whose function has changed diametrically with the transformations that have occurred in how we work, and along with them, the tasks performed by the users.

Despite the superficially similar functions of the furniture itself, each of the designs covered here conceals unexpected solutions which meet [respectively]:

- the need for customization and adaptation of a work station in an open office space to people’s individual requirements as creative individuals, depending on the form desired at present, and as such, the functionality of the work station;
- the need to adapt a work station to create a comfortable and friendly “mini-office” in the home space;
- the needs of young and demanding people from the millennium generation, equipped for constant change of location and work space and its forms and functionality.

DR. MICHAEL LEUBE, DR. DOMINIK WALCHER

Fachhochschule, Salzburg

University of Applied Sciences, Salzburg

„Vice Versa: pokrzywdzeni a design”

Celem niniejszego wystąpienia jest udowodnienie, iż współtworzenie może stać się istotnym bodźcem w procesie pomocy ofiarom wypadków, a także w rozwiązywaniu kwestii humanitarnych. Wydział Wzornictwa i Zarządzania Produktem (Design and Product Management, DPM) Wyższej Szkoły Nauk Stosowanych w Salzburgu zwraca szczególną uwagę na „odpowiedzialny design”. Uznając, iż projektowanie przetrwa jako sprawna i istotna dyscyplina godna XXI wieku wyłącznie pod warunkiem wpisania się w swoisty zestaw cnót i przyzwoitości społecznej. Wzornictwo musi służyć pomocy potrzebującym, którzy z kolei będą pomagali projektować.

W niniejszym wystąpieniu rozważa się potencjał twórczy związany ze współpracą z osobami pokrzywdzonymi, odkryty przez autorów poza granicami świata designu.

“Vice Versa: The Underprivileged and Design”

This paper will demonstrate that co-creation has proved to be stimulating to help victims of accidents and humanitarian problems alike. The Department of Design and Product Management (DPM) at the University of Applied Sciences, Salzburg, focuses on “responsible design” due to an understanding that only through an engagement of a virtuous cycle can design survive as a viable and meaningful discipline of the 21st century. Design must turn to help those in need, who in turn will help design. This paper discusses the creative potential offered by the collaboration with the underprivileged, experienced by the authors outside the design world.

DR. ROBERT PLUDRA

projektant, wykładowca / Wydział Wzornictwa, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie

Faculty of Industrial Design, Academy of Fine Arts in Warsaw

„Wokół projektowania społecznego. Projektowanie dla nas”

Moja współpraca z Towarzystwem Inicjatyw Twórczych „ę” rozpoczęła się, gdy w ramach jednego ze swoich cyklicznych programów instytucja ta zajęła się designem. Położyła nacisk na społeczny wymiar projektowania, co oznaczało działania prowadzące do aktywizowania i edukowania mieszkańców Warszawy.

Projekty realizowane były metodą myślenia projektowego (design thinking), zawsze w interdyscyplinarnych zespołach. W ciągu ostatnich trzech lat przygotowanych zostało kilkanaście projektów z dziedziny projektowania społecznego. Po rozpoznaniu problemu, zwykle dotyczącego edukacji i kultury, powiększaliśmy zespół o wybranych specjalistów, z którymi opracowywaliśmy rozwiązania. Przyszli użytkownicy zawsze uczestniczyli w procesie zarówno na etapie tworzenia koncepcji, konsultacji, jak i testowania. Podczas prezentacji przedstawię kilka zrealizowanych w ostatnim czasie projektów dla osób starszych.

“On Social Design: Designing for Us”

My experience with social design began in working with the “ę” Creative Initiatives Association, when this institution took on design in the framework of one of its program series. Emphasis was laid on activities that would lead to activating and educating Warsaw’s inhabitants. The designs were created using the “design thinking” method, and always in interdisciplinary teams. Over the last three years over a dozen social design projects have emerged. After isolating the problem, generally centered on education and culture, we added selected experts to the team in order to develop a solution. Future users always participated in the process as well, at the concept creation, consultation, and testing phases. During my presentation I will be highlighting a few recent designs focused on the elderly.

DR. EWA SIDORENKO

Uniwersytet Greenwich, starsza wykładowczyni na Wydziale Edukacji i Badań nad Dzieciństwem, badaczka programów Bridge Builders

University of Greenwich, Senior Lecturer in Education and Childhood Studies, Researcher studying Bridge Builders programme [European Capital of Culture, Wrocław 2016] Department for Education and Community Studies, Faculty of Education and Health

„Projekt HUG”

Od roku 1989 Polska należy do przedstawicieli zglobalizowanego projektu neoliberalnego, tym samym podlegając licznym procesom typowym dla szybkich postmodernistycznych zmian społecznych, w tym rosnącej niepewności, nierówności oraz wynikającemu z nich rozproszeniu uprzednio stosunkowo stabilnych tożsamości społecznych. Niezależnie od tego, specyfika polskiego postkomunizmu sprawia, że sprecyzowanie niektórych z tych kwestii staje się problematyczne. Radykalne rozczarowanie demokracją społeczną – czego dowodem jest brak umocowanego społecznie polskiego programu lewicowego – przyniosło widoczne przesunięcie dyskursu politycznego na prawo oraz skuteczną kolonizację oporu wobec globalizacji w postaci dyskursów nacjonalistyczno-ksenofobicznych. W niniejszym wystąpieniu rozważane jest wyjątkowe miejsce projektów kulturalnych i artystycznych jako narzędzia angażowania społeczności pozbawionych siły sprawczej; dania prawa głosu wyciszonym; rozszerzenia krytycznego obrazowania kwestii społecznych. Szczególną uwagę w opracowaniu poświęcono HUG, partycypacyjnemu projektowi wzorniczemu, zrealizowanemu w ramach programu Bridge Builders Europejskiej Stolicy Kultury Wrocław 2016. HUG to interdyscyplinarna interwencja społeczna (artystyczna i kulturalna), której celem było stworzenie bezpiecznej przestrzeni publicznej, gdzie możliwość nazwania wykluczenia społecznego po imieniu staje się rzeczywistością.

“HUG Project”

Since 1989, Poland has joined the globalised neoliberal project and has been undergoing many of the processes characteristic of rapid postmodern social change including the rise of insecurity, inequality, and a corresponding fragmentation of previously relatively stable social identities. However, the specificity of post-communism in Poland renders articulation of some of those issues problematic. A radical disillusionment with social democracy evident by the absence of a legitimate left-wing agenda in Polish politics has resulted in a visible shift of political discourse to the right, including a successful colonisation of resistance to globalisation by nationalist and xenophobic discourses. This paper looks at the unique position which cultural and arts projects occupy to engage with disempowered communities, enable an articulation of silenced voices and expand critical social imagery. In particular, the paper examines HUG, a participatory design project carried out as part of the Bridge Builders programme of European Capital of Culture, Wrocław 2016. HUG has been an interdisciplinary artistic and cultural community intervention creating a safe public space in which naming social exclusion becomes possible.

KARINA MARUSIŃSKA

doktorantka i asystentka w II Pracowni Projektowania Ceramiki Użytkowej w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu

PhD student and assistant at the 2nd Applied Ceramics Design Studio at the Eugeniusz Geppert Academy of Fine Arts in Wrocław

„Projekt HUG”

Wystąpienie obejmie pokaz ośmiominutowego filmu i stanowi prezentację założeń oraz przebiegu projektu HUG, zrealizowanego w ramach programu Mosty Europejskiej Stolicy Kultury Wrocław 2016. HUG jako projekt interdyscyplinarny, osadzony się na styku socjologii, antropologii, etnografii i animacji kultury, bada sposób, w jaki sztuka i design mogą przyczyniać się do społecznej zmiany. Film jest dokumentalnym kolażem dźwięku i obrazu, zapisującym przebieg oraz emocje towarzyszące projektowi. Autorka omówi ideę projektu i podjęte działania.

“HUG Project”

My presentation will include the screening of an eight-minute film to show the premises and activities of the HUG Project, part of the Bridges European Culture Capital Wrocław 2016 Programme. As an interdisciplinary project at the crossroads between sociology, anthropology, ethnography, and cultural animation, HUG investigates how art and design can bring about social change. The film is a documentary collage of sound and image, tracking the course of the project and the emotions accompanying it. The filmmaker will describe the idea of the project and the activities involved.

BARTOSZ STODULSKI

projektant / Laboratorium EE
designer / Laboratorium EE

„Zasoby / Obiekty kultury w przestrzeni cyfrowej”

Zdigitalizowane efekty działań szeroko rozumianej kultury to trudny obszar działań projektowych. Projektanci mierzą się z perspektywą milionów różnego rodzaju obiektów zapisanych w formie plików. Jak zapewnić dostępność do tych zasobów szerokiej publiczności? W jaki sposób sprawić, aby użytkownicy chcieli z nich korzystać? Wreszcie, jak przekuć ideę humanistyki cyfrowej w namacalny produkt-usługę dostępną w świecie wirtualnym. Wystąpienie będzie opierało się na realizacjach Laboratorium EE, a w szczególności – doświadczeniach zdobytych podczas pracy nad serwisem www.polona.pl, który udostępnia w sieci zbiory Biblioteki Narodowej. Jest narzędziem pozwalającym na powszechne otwarcie dla czytelników skarbcza i magazynów BN, a także pozwala również prezentować zbiory innych instytucji kultury.

“Resources / Cultural Objects in the Digital Space”

The digitized effects of culture in its widest definition is a difficult design field. Designers have to contend with the prospect of millions of objects of various kinds in the form of files. How to ensure that these resources are accessible to the public at large? How to make users want to make use of them? And finally – how to forge a notion of the digital humanities as a tangible service product available in the digital world? This presentation will be based on the work of Laboratorium EE, particularly drawn from their experiences working on the www.polona.pl site, which makes the collections of the Biblioteka Narodowa [National Library] available online. This is a tool that allows us to open the treasures and storehouses of the National Library to all readers. It also facilitates the presentation of the collections of other cultural institutions.

MAGDA ZADARA

projektantka / Polidea
designer / Polidea

„Aktywni Specjaliści: zmiana na rynku pracy w kontekście zmiany technologicznej”

We wczesnym społeczeństwie informacyjnym, specjaliści poszukujący pracy dostosowali się do narzuconego przez firmy anachronicznego systemu rekrutacyjnego. Aby zwiększyć swoje szanse na zatrudnienie, wysyłają to samo CV w odpowiedzi na dziesiątki ogłoszeń. Generuje to niemożliwą do przetworzenia przez działy kadr ilość informacji. W efekcie najbardziej odpowiedni kandydat może zgubić się w tłumie. Prezentacja będzie dotyczyć studium przypadku Peercisely, usługi, która opiera proces rekrutacyjny o aktywne wykorzystanie sieci społecznościowych. Peercisely jest świetnym przykładem użycia technologii w walce z przeciążeniem informacyjnym.

“Active Professionals: a New Generation Products for a New Generation of People”

In an early information society, jobseekers have used digitalised recruitment processes in a straightforward way: by sending hundreds of applications to employers, thinking it would maximise their chances of success. But all those CVs generate a big amount of data in HR departments, eventually decreasing chances to find the right candidate.

In my talk I'll discuss the case study of Peercisely, a service that crowdsources the recruitment process. It's a fitting example of how technology can help an active society tackle information overload.

DR IWO ZMYŚLONY

Uniwersytet Warszawski / School of Form

University of Warsaw / School of Form

„Zaciemnianie werbalne i wiedza ukryta jako kluczowe aspekty myślenia projektowego”

Design thinking [myślenie projektowe] to przede wszystkim DZIAŁANIE – długotrwały [rozciągnięty w czasie], zorientowany na cel, ogromnie [pozornie] intuicyjny grupowy proces przedsięwzięć heurystycznych [intelektualnych i fizycznych], z zarzewiem w postaci odkrycia [stworzenia?] problemu i rezultatem w postaci opracowania i wdrożenia odnośnego rozwiązania. Proces ten obejmuje liczne etapy, w tym drobiazgowo badania [empatję], po których następują burza mózgów, myślenie krytyczne, tworzenie rozwiązań prototypowych itd.

Mimo iż opracowano szereg technik design thinking, nadal nie jesteśmy w pełni świadomi sedna stosowanej przez nas koncepcji podejmowania kolejnych działań. Jakie umiejętności [kompetencje? elementy wiedzy?] wykorzystujemy, stosując myślenie projektowe? Jakie więzi łączą je z naszym poziomem świadomości i językiem, jakim się posługujemy? W jaki sposób je nabywamy i doskonalimy? W jaki sposób możemy się dzielić nimi z innymi, by inspirować myśl grupową i dawać początek synergii? W jakich warunkach komunikacja werbalna wspiera, a w jakich zakłóca ten transfer? Zamierzam udzielić odpowiedzi na wymienione pytania, odnosząc się do teorii wiedzy ukrytej i zaciemniania werbalnego, wypracowanej w dziedzinach socjologii wiedzy i psychologii poznawczej.

“Verbal overshadowing and tacit knowledge as key aspects of design thinking”

Design thinking is first and foremost ACTIVITY – long-lasting [extended in time], goal-oriented, vastly intuitive [seemingly] group process of heuristic endeavours [both intellectual and manual], ignited by discovering [creating?] a problem and resulting with invention and implementation of its solution. It consists of many stages, including thorough research [empathy], followed by brainstorming / bodystorming, critical thinking, prototyping etc.

Although various techniques of design thinking have been developed, we still lack awareness of what is it exactly that we rely on while performing the consecutive steps. What kind of skills [competences? knowledge?] do we engage while doing design thinking? What is their relation to our awareness and language? How do we acquire and improve them? How can we share them with one another in order to inspire the groupthink and prompt synergy? Under which conditions verbal communication facilitates their transfer and when it disrupts it? I intend to answer these questions by referring to theories of tacit knowledge and verbal overshadowing developed in the fields of sociology of knowledge and cognitive psychology.

2015

www.fair-design.pl